

இயேசு கிறிஸ்துவின் வெளிப்படுத்தல் - எண் இரண்டு

உடன்படிக்கையின் நாமங்கள்

Jeff Pippenger
2023-08-10

ஆரம்பத்திலேயே சில அடிப்படை மேற்கோள் அம்சங்களை முன்வைப்பதற்கான முயற்சியாக, முந்தைய கட்டுரைகளில் நான் பல விஷயங்களைச் சேர்த்திருந்தேன். இனி கையாளப்படும் பொருளிலேயே நான் இன்னும் கூடுதல் ஒருமுக கவனத்துடன் இருப்பதற்கு முயல்வேன். உங்கள் பொறுமைக்கு நன்றி.

ஆரம்பத்திலிருந்தே தேவன் தாம் யார், தாம் என்னவர் என்பதைப் பற்றிய எங்களுடைய புரிதலை அதிகரிக்க முயன்றுவருகிறார். அந்தச் செயலில், தம்மைப் பற்றித் வெளிப்படுத்தப்பட்டவற்றை மனிதர்கள் புரிந்துகொள்ள உதவ பல வழிமுறைகளை அவர் பயன்படுத்தியுள்ளார்; அவற்றில் ஒன்றாக "பெயர்கள்" என்பதன் பயன்பாடு உள்ளது—வேதவசனங்களில் தேவனுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் அநேகப் பெயர்களும், மேலும் அவர் தேர்ந்தெடுத்த பிரதிநிதிகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட பெயர்களும் அதில் அடங்கும். அவர் தீமையினதும் நன்மையினதும் பிரதிநிதிகளைத் தேர்ந்தெடுக்கிறார்.

அவர் தம்முடைய தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உடன்படிக்கைக் ஜனங்களின் காலப்பிரிவு சார்ந்த மாற்றங்களையும், வரலாற்றின் ஓட்டத்தில் படிப்படியாகத் தமது சுபாவத்தைப் பற்றிய புரிதலை மகத்துவப்படுத்தும் கருவியாகவும் பயன்படுத்தியிருக்கிறார். ஆகையால், உடன்படிக்கையை அடிப்படையாகக் கொண்ட காலப்பிரிவு மாற்றங்களின் வரலாறுகளும் பல்வேறு விதங்களில், அவருடைய சுபாவத்தினதும் இயல்பினதும் சத்தியம் மகத்துவப்படுத்தப்படுவதைப் பற்றியும் பேசுகின்றன.

வெளிப்படுத்தல் முதல் அதிகாரத்தை அதற்கு அடுத்துள்ள அதிகாரங்களுக்கு ஒரு முன்னுரையும் திறவுகோலும் என நாம் அணுகினால், அந்த ஆரம்ப அதிகாரத்தில் காணப்படும் சில சத்தியங்கள் இந்தப் புத்தகத்தின் மீதமுள்ள பகுதிகளையும் ஆழமாகப் பாதிப்பதை நாம் காண்கிறோம். அவற்றில் ஒன்றான சத்தியம், இயேசு கிறிஸ்து யார் என்பதுதான் தொடர்புடையது; அவர் அல்பாவும் ஒமேகாவும் ஆவார் என்பதிலேயே மட்டும் அது முடிவதல்ல. வெளிப்படுத்தல் முதல் அதிகாரத்தில் ஒரு சத்தியம் முன்வைக்கப்பட்டிருந்தால், அது இறுதியான தலைமுறைக்காகச் சோதிக்கும் நிகழ்கால சத்தியமாகவே நிச்சயமாக இருக்கும்; அந்த இறுதியான தலைமுறை என்பதே பேதுருவினால் அடையாளங்காணப்பட்ட "தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட சந்ததி" ஆகும்.

நாம் ஆராய்ந்து வருகின்ற கிறிஸ்து வின்குணாதிசயங்களில் ஒன்றாக ஆரம்பத்தை முடிவினின்று கிறிஸ்து அடையாளப்படுத்துவது ஆகுகிறிஸ்து அநேகரோடே ஒரு வாரத்துக்காக உடன்படிக்கையை உறுதிப்படுத்திய காலம், எழுத்தர்த்தமான இஸ்ரவேலிலிருந்து ஆவி இஸ்ரவேலுக்கான ஒரு உடன்படிக்கையு கமாற்றத்தைச் சட்டிக்காட்டுகிறது. கிறிஸ்து வின்குணத்தையு ம்சத்துவத்தை அறிவின்பதி கரிப்பைப்பற்றிப்பேசுகின்ற வேதாகமத்தில் அடையாளப்படுத்தப்பட்ட யு கமாற்றங்கள் ஆபிராம், ஈசாக்கு, யாக்கோபு, யோசேப்பு, மோசே, கிறிஸ்து, வில்லியம் மில்லர், மற்றும் மூன்று நாற்பத்து நான்காயிரம் ஆகியோர் ஆவர். அந்தவரிக்குப் மேலாக அமைக்கப்பட்டுள்ள மற்றொரு யு கமாற்றவரிசையு ம் உள்ளது; அது தேவனுடைய சபையின் ஏழு யுகங்களை அடையாளப்படுத்துகிறது; அவை வெளிப்படுத்தின விசேஷம் இரண்டு மூன்று ம் அதி காரங்களில் உள்ள ஏழு சபைகளால் பி ரதி நிதி த்து வப்படு த்தப்படுகின்றன; ஆனால் அவற்றை நாம் இன்னும் தொடராமல் ஆதாமும் ஏவாளு ம்தொடர்பாகவும், அவர்கள் விழு வதற்கு முன்பும் விழுந்த பின்பும் என்ற வகையில் யு கமாற்றம் இருந்தது; மேலும், நோவாவின் காலத்தில் ஜலப்பிரளயத்தி முன்பிருந்த நிலையிலிருந்து ஜலப்பிரளயத்திற்குப்பிந்தைய நிலை ஒரு யு கமாற்றம் இருந்தது என்பது வெளிப்படையானதே. இந்த எல்லாவரிசைகளு ம் நாம் கையாளுகின்ற ஒளிக்குப்பங்களிக்கின்றன; ஆனால் இப்போது நாம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஜனங்களின் மேல்கவனம் செலுத்திக்கொண்டிருக்கிறோம்.

உடன்படிக்கையின் வாரத்தின் தொடக்கத்தில் கிறிஸ்து தமது ஊழியத்தை ஆரம்பித்தபோது அவர் ஞானஸ்நானம் பெற்றார்.

இயேசு ஞானஸ்நானம் பெற்றவுடன் உடனே நீரிலிருந்து மேலே வந்தார்; அப்பொழுது, இதோ, வானங்கள் அவருக்குத் திறக்கப்பட்டன; அவர் தேவனுடைய ஆவியானவர் புறாவைப் போல இறங்கி தம்மேல் தங்குவதைக் கண்டார். மேலும், இதோ, வானத்திலிருந்து ஒரு சத்தம் உண்டாயிற்று: "இவர் என் அன்புக்குரிய குமாரன்; இவரில் நான் மிகுந்த பிரியமாயிருக்கிறேன்." மத்தேயு 3:16, 17.

உடன்படிக்கையின் வாரத்தை இவ்வாறு ஆரம்பித்தபடி, இயேசு நீரிலிருந்து மேலே வந்தபோது தேவனுடைய முதலாவது வார்த்தைகளே, இயேசு தேவனுடைய குமாரன் என்று பிதாவால் அறிவிக்கப்பட்டதாயிருந்தன. "முதல் குறிப்பிடும் விதி"யை நாம் புரிந்துகொண்டால், அந்த உண்மை வல்லமையுடையதாகும். அதை நாம் புரிந்துகொள்ளாவிட்டால், அவ்வளவுல்ல.

ஆரம்பத்தில் தேவன் வானத்தையும் பூமியையும் ஸிருஷ்டித்தார். பூமி உருவமற்றதாயும் வெறுமையாயும் இருந்தது; ஆழியின் மேற்பரப்பின்மேல் இருள் இருந்தது. தேவனுடைய ஆவி ஜலங்களின் மேற்பரப்பின்மேல் அசைந்தாடிக்கொண்டிருந்தார். ஆதியாகமம் 1:1, 2.

ஆதி யாகமத்தி ல் இரு ப்பது போல, அபி ஷேகச் சடங்கி லு ம் தேவத்து வத்தி ழு ன்று நபர்களு ம் அடையாளம் காணப்படு கி ன்றனர்.

இயேசு தேவனுடைய குமாரன், தாவீதின் குமாரன், மனுஷகுமாரன் என்பதான சத்தியம், அடுத்த மூன்றரை ஆண்டுகள் முழுவதும் வேதபாரகரையும் பரிசேயரையும் இடையறாது கலங்கச் செய்தது. தீர்க்கதரிசன அர்த்தத்தில், தமது ஞானஸ்நானத்தின் போது இயேசு, இயேசுவிலிருந்து இயேசு கிறிஸ்துவாக மாறினார். இயேசு ஞானஸ்நானம் பெற்றபோது, அவர் "கிறிஸ்து" ஆனார்; அதற்கு "அபிஷேகம் செய்யப்பட்டவர்" என்று பொருள், எபிரெய மொழியில் அதற்கான சொல் "மேசியா" ஆகும். மேலும், எபிரெயர் ஒரு மேசியாவை எதிர்பார்த்திருந்தார்கள்; அவர் தாவீதின் குமாரனாக இருப்பார் என்பதை அவர்கள் அறிந்திருந்தார்கள். பூமியின் வரலாற்றிலேயே மிகப் பரிசுத்தமான அந்த மூன்றரை ஆண்டுகளை ஆரம்பிப்பதற்காக அவர் "அபிஷேகம் செய்யப்பட்டபோது," பரிசுத்த ஆவியானவர் இறங்கிவருவதைக் கண்டார்; தமது பிதா பேசுவதைச் செவியுற்றார்.

அது மிக ஆழ்ந்த அபிஷேகச் சடங்காக இருந்தது; அதில் அவரையும் அவருடைய கிரியையையும் குறித்து அறிவிக்கப்பட்ட செய்தி, "அவர் தேவனுடைய குமாரன்" என்பதாக இருந்தது. யூதருக்கு இன்னும் அதிக அச்சமளித்தது என்னவென்றால், அவர் தேவனுடைய குமாரன் என்பதுமட்டுமல்ல, தேவனுடைய குமாரனாகிய அவர்—உண்மையிலேயே தேவனே என்று உரிமை கோரினார் என்பதுதான். இத்தகைய தேவதூஷணமான உரிமைக் கோரிக்கையாக அவர்கள் புரிந்துகொண்ட ஒன்றை யூதர் எவ்விதத்திலும் சகித்துக்கொள்ள முடியவில்லை! யூதருக்கிருந்த அந்த இருமனம், ஆபிரகாமுக்கிருந்த இருமனமே ஆகும்; ஏனெனில் ஆபிரகாம் யூதரின் பிதாவாகவும், உடன்படிக்கையின் பிதாவாகவும், உடன்படிக்கையின் நிபந்தனைகளுக்கிணங்க நிலைத்திருக்கத் தேவையான விசுவாசத்தின் அடையாளமாகவும் இருந்தார்.

தேவரோடு உடன்படி க்கைச் சம்பந்தத்து க்கு ள் பி ரவேசி க்ககத் தேவையான வி சு வாசத்தைப் பற்றி ய ஆபி ரகாமி ன் எடு த்து க்காட்டு , உங்கள் வி சு சோதி க்கப்பட வேண்டி யது அவசி யம் என்பதைக் கோரு கி றது . ஆபி ரகாமி ன் சோதனை, அவனு டைய வி சு வாசம் உண்மையானதா, அல்லது வெறு ம் து ணிகரமு ன்னூ கமா என்பதை நிரூ பி க்கக்கூ டி யு இரு ந்தது ; அது , தேவனு டைய மு ன்தைய வார்த்தைக்கு மு ரணாகத் தோன்றி னாலு ம்கூ ட, அவன் தேவனு டைய வார்த்தையைப் பி ன்பற்று வானா என்பதை வெளிப்படு த்து வதி ன் மீ து அமைந்தி ரு ந்த மனிதப் பலி என்பது கொலை என்று ம், அது தாம் அந்நாளில் தங்கி யி ரு ந் வி க்கி ரகாராதனை செய்த ஜனங்களின் வி க்கி ரகாராதனைச் செயல்களைச் ச ட்டி க்காட்டு வதாகு ம் என்று ம் ஆபி ரகாம் அறி ந்தி ரு ந் மறைநூ ல் அறி ஞர்களு ம் பரிசேயரு ம், தங்களு டைய உடன்படி க்கையி ன

ஆரம்பகால வரலாற்றி லி ரு ந்தே தேவன் ஒரு வரே தேவன் என்பதை அறி ந்தி ரு ந்தார்கள்; மேலும், இயேசு தம்மை இரண்டாம் தேவனாகக் கோரிக்கொள்கி றார் என்று ம் அவர்கள் அறி ந்தி ரு ந்தார்கள். அவர்கள் தங்களு டைய இறு தி ஷ்சோதனையி னால் சோதி க்கப்படு கி றவர்களாயி ரு ந்தார்கள்.

கேள், இஸ்ரவேலே: நம்முடைய தேவனாகிய கர்த்தர் ஒரே கர்த்தர்.
உபாகமம் 6:4.

மோசே முந்தைய வசனத்தைப் பதிவு செய்த அந்த வரலாற்றிலேயே, தேவன் இனிமுதல் தாம் யெகோவா என்று அறியப்பட வேண்டுமென்று மோசேவுக்குப் ஏற்கனவே அறிவித்திருந்தார். இனி அவர் மட்டும் ஆண்டவராகிய சர்வவல்லமையுள்ள தேவனாக அறியப்பட வேண்டியவர் அல்ல; அந்தக் காலத்திலிருந்து அவர் யெகோவா என்று அறியப்பட வேண்டியவராயிருந்தார். தமது நாமங்களினால் வெளிப்படுத்தப்படும் தமது சுபாவத்தின் உணர்வை மேலும் விரிவாக உயர்த்திக் காட்டிக் கொண்டிருந்த அதே வரலாற்றிலேயே, தேவன் ஒரே தேவன் என்று பண்டைய இஸ்ரவேலருக்கு அவர் மிகவும் தெளிவாக அறிவித்தும் கொண்டிருந்தார். கிறிஸ்துவின் நாட்களில் வாழ்ந்த யூதர் என்ன எண்ணியிருக்க வேண்டும்?

பின்னர், எருசலேமுக்கான வெற்றிகரமான பிரவேசத்தில் உச்சக்கட்டத்தை எட்டிய அவரது ஊழியத்தின் காலத்தில், பிள்ளைகள் தமக்குப் புகழ்ச்சிப் பாடல் பாட அனுமதிக்கிற இயேசுவைக் கண்டு யூதர்கள் மறுமுறையும் திகைப்பில் ஆழ்ந்தார்கள்.

முன்னே சென்ற திரளான ஜனங்களும் பின்தொடர்ந்தவர்களும், “தாவீதின் குமாரனுக்கு ஓசன்னா; கர்த்தருடைய நாமத்தில் வருகிறவர் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவர்; உன்னதங்களில் ஓசன்னா” என்று கூவினர்.
மத்தேயு 21:9.

பரிசேயர்களை வெறிகொளச் செய்த அந்தப் பாடலின் வரிகள், இயேசுவை தாவீதின் குமாரன் என்று அடையாளப்படுத்திய பகுதியும், அதேவேளை தாவீதின் குமாரன் என்பது ஆண்டவரின் நாமம் என்றும் அடையாளப்படுத்திய பகுதியுமாகும். அவருடைய ஊழியத்தின் தொடக்கத்தில், வெற்றிநுழைவிலும், மேலும் நிச்சயமாக சிலுவையிலும், அந்த விவாதம் இயேசுவின் நாமத்தைச் சுற்றிய கலக்கத்தையும் உட்படுத்துகிறது.

அப்பொழுது யூதரின் பிரதான ஆசாரியர்கள் பிலாத்துவிடம், “யூதரின் ராஜா” என்று எழுதாமல், “நான் யூதரின் ராஜா” என்று அவன் சொன்னான் என்று எழுது என்றார்கள். யோவான் 19:21.

நிச்சயமாக, எழு த்தை “நான் இரு க்கி றேன், யூ தர்களின் ராஜா” என்று மாற்றி யி ரு ந்தால், அது அடி ப்படையி ல் சரியானதாக இரு ந்தி ரு க்கு ஏனெனில் “நான் இரு க்கி றேன்” என்பது இயேசு தம்மைப் பற்றி த்தி ரு ம்பத

திரும்பவெளிப்படுத்தியநாமமாகும். நிச்சயமாக, தேவனுடைய வார்த்தையை மாற்று வதற்காக—குறிப்பாக அது சிலுவையின் வரலாறு இருக்குமபோது—அத்தகைய குறைபாடுள்ள தர்க்கத்தைப் பயன்படுத்துவது மனிதர்கள் ஒரு போதும்கெய்யாத காரியம் தானே, அல்லவா? இயேசு “யூதர்களின் ராஜா” ஆவார்; ஆனால் அவர் “நான் இருக்கிறேன்” என்று ம்கூவார்; ஆகையால் “நான் இருக்கிறேன், யூதர்களின் ராஜா” என்ற கூற்று ஒரு வகையில்துல்லியமானதே; ஆனால் இது வேறு முக்கியப்பொருள் அல்ல.

ஆரம்பத்திலிருந்தும் நடுப்பகுதி முழுவதிலும் மற்றும் அந்த மூன்றரை ஆண்டுகளின் முடிவுவரையும், அவருடைய நாமம் கலக்கத்தின் ஒரு மையப்புள்ளியாக இருந்தது. உடன்படிக்கை நாமங்களின் வரிசையைப் பற்றி அறிந்துகொள்ள வேண்டிய பல விஷயங்கள் உள்ளன; ஆனால் இங்கு நான் காட்ட விரும்புவது என்னவெனில், பண்டைய இஸ்ரவேலின் முடிவில் யூத சபையில் கிறிஸ்துவின் நாமத்துடன் தொடர்புடைய ஒரு அதிர்ச்சி உண்டாயிற்று என்பதாகும். தாவீதின் குமாரனாக, அவர் மேசியாவாக இருப்பதற்கான தகுதிச்சான்றுகளை உடையவராயிருந்தார்; தேவனுடைய குமாரனாக (அதாவது அவரே தேவனுமாக இருப்பதன் பொருளில்) மற்றும் மனுஷகுமாரனாக, இயேசு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மக்களுக்கு ஒரு மாபெரும் சோதனையை முன்வைத்தார். அவர்களுடைய உடன்படிக்கை வரலாற்றின் தொடக்கத்தில் மோசே தேவன் ஒரே தேவன் என்று மிகவும் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டிருந்தபோது, இந்த மனிதன் எவ்வாறு தன்னை தேவனாகவும் தேவனுடைய குமாரனாகவும் உரிமை கோர முடியும்?

ஆயினும், மனிதர்களின் நடுவே கிறிஸ்து நடந்துசென்றதின் நோக்கம் அதுவே ஆகும். தேவன் அவருக்குள் இருந்து மனிதர்களை தமக்கே ஒப்புரவாக்கிக் கொண்டிருந்தார்; இதனை அவர் செய்தது, “நீங்கள் என்னைக் கண்டிருந்தால், பிதாவைக் கண்டிருக்கிறீர்கள்” என்று தெளிவாகவும் நேரடியாகவும் போதித்த இயேசுவைக் காண மனிதர்களுக்கு அனுமதித்ததினாலே ஆகும். இந்த வரலாறு, தேவனின் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஜனங்களாகிய சொற்பொருள் இஸ்ரவேலின் முடிவைக் குறிக்கிறது; அதன் தொடக்கத்திலேயே, தேவன் யார், அவர் எப்படிப்பட்டவர் என்பதைக் குறித்து குறியிடப்பட்ட ஒரு சர்ச்சை இருந்தது.

அப்பொழுது பார்வோன், “நான் இஸ்ரவேலை அனுப்பிவிடும்படியாக அவருடைய சொற்குக் கீழ்ப்படிவதற்கு கர்த்தர் யார்? நான் கர்த்தரை அறியேன்; இஸ்ரவேலையும் அனுப்பிவிடமாட்டேன்” என்றான்.
யாத்திராகமம் 5:2.

தேவனை அறிதலுக்கு எதிரான நாத்திகமறுப்பின் அடையாளத்தை மட்டுமல்ல, ஆபிரகாமின் தேவனைப்பற்றிய எகிப்தியரின் புரிதலையுடைய பார்வோன் வெளிப்படுத்துகிறான். மேலும், எகிப்தில் தாம் செய்த தமது அதிசயமான கிரியைகள், தாம் யார் என்பதை மனிதகுலம் அறிந்துகொள்ளும்படியாகவே என்பதைக் கர்த்தர் மீண்டுமீண்டும்கூறும்.

கூ றி யி ரு க்கி றார். தேவனு டைய தெரிந்து கொள்ளப்பட்ட ஜனமாகி ய நேர்மையான இஸ்ரவேலி ன் ஆரம்ப வரலாறு மு டி வு க்காலத்தை மு ன்மாதி ரியாகக் காட்டு கி றது .

இரண்டு வரலாறுகளிலும், தேவன் யார், அவர் எப்படிப்பட்டவர் என்பதைக் குறித்த புரிதலின்மை உள்ளது; அது அவருடைய பல்வேறு நாமங்களோடு தொடர்புடையதாகும். ஆனால், நமது பரிசீலனைக்குப் இன்னும் முக்கியமானது என்னவெனில், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஜனமாகிய இஸ்ரவேலின் முடிவுக்காலத்தில் கிறிஸ்துவின் வரலாறு வெளிப்படுத்துவதாவது, யூதர்கள் தங்கள் மேசியாவை ஏற்றுக்கொள்வதில் இடறித் தவறியதற்கான முக்கிய காரணங்களில் ஒன்று, தங்களுடைய உடன்படிக்கை வரலாற்றின் தொடக்கத்திலேயே தேவனுடைய வார்த்தை அவர் ஒரே தேவன் என்று அடையாளப்படுத்தியிருந்ததை அவர்கள் அறிந்திருந்ததுதான். என்ன ஒரு சிக்கல்!

அதற்குப் பிறகு அவர்கள் அவரிடத்தில் ஒரு கேள்வியையும் கேட்கத் துணியவில்லை. அப்போது அவர் அவர்களிடம், "கிறிஸ்து தாவீதின் குமாரன் என்று அவர்கள் எவ்வாறு சொல்லுகின்றனர்? தாவீது தாமே சங்கீதப்புத்தகத்தில், 'கர்த்தர் என் ஆண்டவரை நோக்கி: நான் உமது சத்துருக்களை உமது பாதபீடமாக்கும் வரைக்கும், நீர் என் வலதுபாரிசத்தில் உட்காரும்' என்று சொல்லுகிறார். ஆகையால் தாவீது அவரை ஆண்டவர் என்று அழைக்கிறான்; அப்படியிருக்க அவர் எவ்வாறு அவனுடைய குமாரனாயிருக்கிறார்?" என்றார். லூக்கா 20:40-44.

இது யூதருக்கான இறுதியான கேள்வி-பதில் காலமாகும்; ஏனெனில் அந்த உரையாடலுக்குப் பின்பு, "அவரிடத்தில் இனி எதையும் கேட்க ஒருவனும் துணியவில்லை." இழந்துபோன வீட்டிற்கான தமது ஊழியத்தின் இறுதியான கேள்விக்கு அவர் இப்போதுதான் பதிலளித்திருந்தார் (மேலும் தீர்க்கதரிசனக் கதைக்களத்தில் எப்போதும் ஒரு இழந்துபோன வீடு உண்டு); பின்னர் அவர் "தாவீதின் குமாரன்" என்ற தமது நாமத்தின் பொருளை, அதனால் தாம் மேசியா என்பதையும், முன்வைக்கிறார். அந்த மூன்றரை ஆண்டுகள் முழுவதும் இருந்த சர்ச்சை, அவருடைய பல்வேறு நாமங்களை உள்ளடக்கியதாக இருக்கிறது; அவை அவருடைய குணத்தையும் இயல்பையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றன. அவருடைய நாமம் தொடக்கத்தில், அவருடைய ஞானஸ்நானத்தின் போது, பின்னர் இழந்துபோன வீட்டோடு அவருடைய இறுதி சந்திப்பில், வெற்றிகரமான பிரவேசத்தின் வேளையிலும் சிலுவையிலும், மேலும் சுவிசேஷங்களில் உள்ள பிற பகுதிகளிலும் எடுத்துரைக்கப்படுகிறது.

எழு த்தறி ஞனின் கேள்வி க்கு ப்பதி லளித்து க்கொண்டி ரு க்கையி ல் பரிசேயர் இயேசு வைச்சு ற்றி நெரு க்கமாகக் கூ டி னார்கள். பி ன்னர் அவர் அவர்களிடமே தி ரு ம்பி ஒரு கேள்வி யைக் கேட்டார்: "கி றி ஸ்து வைப்பற்றி நீங்கள் என்ன நினைக்கி றீ ர்கள்? அவர் யாரு டைய கு மாரன்?" இந்தக் கேள்வி , மேசி யாவைப் பற்றி ய அவர்களு டைய

நம்பி க்கையைச் சோதி ப்பதற்காகவே இரு ந்தது ,—அவரை அவர்கள் வெறு மனே ஒரு மனு ஷனாகவே கரு தி னார்களோ, அல்லது தேவனு டைய கு மாரனாகவே கரு தி னார்களோ என்பதை வெளிப்படு த்து வதற்காக. பலகு ரல்கள் ஒரு மி த்து ஸ்சொன்னன: “தாவீ தி ன்கு மாரன்.” இது வே தீ ர்க்கதரிசனம்மேசி யாவு க்கு க்கொடு த்தி ரு ந்தபட்டமாகு ம். இயேசு தம்மு டைய வல்லமையு ள்ள அதி சயங்களினால் தம்மு டைய தெய்வீ கத்தைக் வெளிப்படு த்தி யபோது , நோயாளிகளைச் சு கப்படு த்தி , இறந்தவர்களை எழு ப்பி யபோது , ஜனங்கள் தங்களு க்கு ள், “இவர் தாவீ தி ன்கு மாரன் அல்லவா?” என்று வி சாரித்தார்கள். சீ ரோபோனீக்கி யப் பெண்ணு ம், கு ரு டனாகி யபர்த்தி மேயு வு ம், இன் பலரு ம், “ஆண்டவரே, தாவீ தி ன்கு மாரனே, என்மேல் இரங்கு ம்” என்று உதவி க்காக அவரைக் கூ ப்பி ட்டார்கள். மத்தேயு 15:22. எரு சலேமி ற்கு ள் பி ரவேசி த்தபோது , “தாவீ தி ன்கு மாரனு க்கு ஓசன்னா: கர்த்தரு டைய நாமத்தி ல்வரு கி றவர்ஸ்தோத்தி ரிக்கப்பட்டவர்” என்ற ஆனந்தமி கு மு ழக்கத்தோடு அவரை மக்கள் வரவேற்றார்கள். மத்தேயு 21:9. அன்றையதி னம் ஆலயத்தி லி ரு ந்தசி று பி ள்ளகை ம் அந்த மகி ழ்ச்சி யானபு கழ்ச்சி யை எதி ரொலி த்தன. ஆனால் இயேசு வைத் தாவீ தி ன்கு மாரன் என்று அழைத்த பலர், அவரு டைய தெய்வீ கத்தைக் உணரவி ல்லை. தாவீ தி ன்கு மாரனே தேவனு டைய கு மாரனு மாவார் என்பதை அவர்கள் பு ரிந்து கொள்ளவி ல்லை.

கிறிஸ்து தாவீதின் குமாரன் என்று கூறப்பட்டதற்கான பதிலாக, இயேசு, “அப்படியானால் தாவீது ஆவியினாலே [தேவனிடமிருந்து வரும் பிரேரணையின் ஆவியானவர்] அவரை ஆண்டவர் என்று எவ்வாறு அழைக்கிறான்? அவன் சொல்லுவதாவது: ‘கர்த்தர் என் ஆண்டவரை நோக்கி, நான் உமது சத்துருக்களை உமது பாதபீடமாக்கும்வரை, என் வலதுபாரிசத்தில் உட்காரும்’ என்றார். ஆகையால் தாவீது அவரை ஆண்டவர் என்று அழைக்கிறபோது, அவர் எவ்வாறு அவனுடைய குமாரனாவார்?” என்றார். “அவருக்கு ஒரு வார்த்தையாவது எவராலும் பதிலளிக்க முடியவில்லை; அந்நாள்முதல் இனி யாரும் அவரிடம் மேலும் கேள்வி கேட்கத் துணியவும் இல்லை.” *The Desire of Ages*, 609.

மேசி யாவாகி ய அவரு டைய அபி ஷேகமு ம், அவர் இரட்சி க்கவரு கை தந்தவர்களோடான அவரு டைய கடைசி தொடர்பு ம், அவரு டைய தெய்வீ கத்தையு ம், அவரு டைய நாமங்களின் கு றி யீ ட்டார்த்தத்தையு ம், மேலு ம் நிச்சயமாக மு தற்கு றி ப்பி ன்வி தி யையு ம்பற்றி யவையாக இரு ந்தது . இயேசு , யூ தர்களு க்கான தம்மு டைய நேரடி யான கி ரியை ஆவி க்கு ரிய தாவீ தைக் கு றி த்து போதி ப்பதற்காக நேர்மையான வரலாற்று த்தாவீ தி ன்சரித்தி ரத்தைப் பயன்படு த்தி மு டி க்கி றார். ஆண்டவர், ஆண்டவரிடம் தம்மோடு சி ங்காசனத்தி ல் அமரு ம்படி கூ று ம் வேளையைப்பற்றி தாவீ து ஏன் கரு த்து ரைக்க வேண்டு ம்? ஏனெனில் ஆரம்பத்தி ல் இரு ந்த ராஜாவாகி ய தாவீ து , மு டி வி ல் இரு க்கு ம் ஆவி ராஜா தாவீ தைக் கு றி க்கி ன்றான். இழந்து போன வீ ட்டாரு க்கு ஸ்ச சொல்லப்பட்ட இயேசு வி ன் இறு தி யான உரையைச் சரியாகப்

பு ரிந்து கொள்ளும் ஒரே வழி , மு தற்கு றி ப்பி ன்வி தி யைப் பயன்படு தக்கவராக இரு ப்பதே; அந்த வி தி யை நீங்கள் அறி யாவி ட்டால் அதைச் செய்ய மு டி யாது .

இழந்துபோன வீட்டாருக்குக் அவர் அளித்த இறுதியான அறிவிப்பு, அதைப் புரிந்துகொள்ள "முதல் குறிப்பிடல் விதி" பற்றிய புரிதலை அவசியமாகக் கோரியது. தமது இறுதி அறிவிப்பில், இயேசு தாவீதையும் தாவீதின் குமாரனையும் பயன்படுத்தி இழந்துபோன வீட்டாருக்குச் சத்தியத்தை முன்வைத்தார். ஏனெனில் அவர்கள் எப்படியாயினும் தாவீதின் வீட்டாரே இருந்தார்கள். ஆகையால், இயேசு தந்தையான (தாவீதை) எடுத்துத் அதை (தாவீதின் குமாரனாகிய) மகனிடத்திற்குத் திருப்பினார்; மேலும், (தாவீதின்) மகனையும் எடுத்துத் அவனை அவன் தந்தையான (தாவீதிடத்திற்குத்) திருப்பினார். "கடைசி நாட்களில்" செய்யப்படும் என்று எலியாவின் செய்தி தீர்க்கதரிசனமாகக் கூறப்படுவதுபோல, அவர் பிதாவை பிள்ளையிடத்திற்குத் திருப்பினார். அதுவே பண்டைய நேர்மையான இஸ்ரவேலுக்கான அவருடைய இறுதி செய்தியாக இருந்தது; மேலும் அது ஒரு எலியா செய்தியாகவும் இருந்தது, ஏனெனில் அது முதல் குறிப்பிடல் விதியின்மேல் அமைந்திருந்தது. ஆகவே, முதல் குறிப்பிடல் விதியே, இயேசுவின் செய்தி அந்த விதியையே அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒரு எலியா செய்தி என்பதை உறுதிப்படுத்துகிறது. முதல் குறிப்பிடல் விதி கோருவது என்னவெனில், யோவான் ஸ்நானகரனின் எலியா செய்தி இஸ்ரவேலின் இழந்துபோன வீட்டாருக்கான கடைசி எச்சரிக்கைச் செய்தியின் முதற்தொடக்கமாக இருந்திருந்தால், அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட இறுதி செய்தியும் எலியா செய்தியாகவே இருக்க வேண்டியது. அப்படியே இருந்தது...

இவை அனைத்தும் கூறப்பட்டுள்ள நிலையில், முதல் குறிப்பின் விதியை—அல்பாவும் ஒமேகாவும்—அடிப்படையாகக் கொண்டு, இவற்றிலிருந்து ஒரு கருத்தை இப்போது எடுத்துரைக்க விரும்புகிறேன். பண்டைய இஸ்ரவேலின் தொடக்கத்தில், தேவன் யார், அவர் என்னவர் என்ற புரிதலைச் சுற்றி ஒரு சர்ச்சை இருந்தது; அது பண்டைய இஸ்ரவேலின் முடிவில் இருந்த அதே சர்ச்சைக்கே முன்மாதிரியாக இருந்தது. பண்டைய இஸ்ரவேலின் முடிவில், இழந்த இஸ்ரவேல் வீட்டாருக்குத் தேவன் யார், அவர் என்னவர் என்பதைப் போதிப்பதும் கிறிஸ்துவின் பணியில் அடங்கியிருந்தது. முடிவின் வரலாற்றில், தொடக்கத்தில் நிலைநிறுத்தப்பட்ட ஒரு மூல சத்தியத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டே கிறிஸ்துவுக்கு எதிரான ஒரு எதிர்ப்பு இருந்தது. நவீன ஆவிக்குரிய இஸ்ரவேலும் தமது வரலாற்றில் இதே தீர்க்கதரிசனச் சிறப்பியல்புகளை உடையதாக இருக்கும்.

அட்வென்டி சத்தி ன் ஆரம்பத்தி ல், வரலாற்றாசி ரியர்கள் எமக்கு த் தெரிவி ப்பதாவது , மி ல்லரைட்டு கள் மு தன்மையாக இரண்டு கி றி ஸ்த பி ரிவு களைச் சேர்ந்தவர்களால் அமைக்கப்பட்டி ரு ந்தனர்; அதாவது

மெதடி ஸ்ட் மற்றும் ம்கி ரிஸ்தி யன் கனெக்ஷன். மெதடி சத்தி ன் மு தன்மையான நம்பி க்கைகள், சரியான கிறிஸ்தவ வாழ்க்கை முறையி ல் வாழ்வதையே அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தன. அவர்களிடம் அந்த "முறை" இருந்தது. கிறிஸ்தி யன் கனெக்ஷனின் மு தன்மையான நம்பி கத்தோலிக்கத்தி ரித்து வக்கோட்பாட்டுக்கு எதிரான நிலைப்பாடாகச் சூரு க்கமாகச் சொல்லப்படலாம்.

என் ஆராய்ச்சி எவ்வளவு தூரம் சென்றிருக்கிறதோ, அந்த அளவுக்கு, மில்லரைட்டுகளின் தலைமைத்துவத்தில் இருந்தவர்களில் கிட்டத்தட்ட அனைவரும் Christian Connection எனும் அந்தக் கோட்பாட்டைப் பற்றிப்பிடித்திருந்தனர். Seventh-day Adventist Reform Movement (SDARM) எனும் அமைப்பின் பல கிளைகளும் இன்னமும் "எதிர்-திரித்துவவாதம்" பற்றிய அசல் மில்லரைட் புரிதலைத் தக்கவைத்தும் அதைப் பரப்பியும் வருகின்றன. முன்னோடிகளின் அந்தப் புரிதலைத் தக்கவைத்திருப்போருக்கு ஒரு சிக்கல் (மேலும் இன்றைய சர்ச்சையின் மூலக்காரணமும்) இருந்தும் இருந்து கொண்டும் இருப்பது இதுவே: அவர்கள் தக்கவைத்தும் பரப்பியும் வரும் அந்தக் கோட்பாட்டு நிலைப்பாட்டிற்கு Sister White நேரடியாக எதிராகப் பேசும் பலவும் பலவிதமானும் உள்ள பகுதிகளுக்கு எவ்வாறு பதிலளிப்பது?

"நான் சொல்லும்படி அறிவுறுத்தப்பட்டுள்ளேன்: மேம்பட்ட அறிவியல் கருத்துக்களைத் தேடிக்கொண்டிருக்கிறவர்களின் உணர்வுகள்மீது நம்பிக்கை வைக்கக் கூடாது. பின்வருவன போன்ற விளக்கங்கள் வழங்கப்படுகின்றன: 'பிதா காணப்படாத ஒளியைப்போலிருக்கிறார்; குமாரன் உருவெடுத்த ஒளியைப்போலிருக்கிறார்; ஆவி எங்கும் பரப்பப்பட்ட ஒளியாக இருக்கிறார்.' 'பிதா கண்ணுக்குப் புலப்படாத நீராவியைப்போல இருக்கிறார்; குமாரன் அழகிய வடிவில் திரண்ட பனித்துளியைப்போல இருக்கிறார்; ஆவி ஜீவனின் இருப்பிடத்தின் மேல் விழுந்த பனித்துளியைப்போல இருக்கிறார்.' மற்றொரு விளக்கம்: 'பிதா கண்ணுக்குப் புலப்படாத நீராவியைப்போல இருக்கிறார்; குமாரன் ஈயநிற மேகத்தைப்போல இருக்கிறார்; ஆவி பொழிந்து, புத்துணர்ச்சியூட்டும் வல்லமையில் செயல்படும் மழையாக இருக்கிறார்.'"

"இந்த ஆவியுலகச் சித்தரிப்புகள் அனைத்தும் வெறும் சூன்யமே. அவை குறைபாடுடையவையும் சத்தியமற்றவையும் ஆகும். பூமியிலுள்ள எந்த ஒப்புமையும் ஒப்பிடப்பட முடியாத அந்த மகிமையை அவை பலவீனப்படுத்தி இழிவுபடுத்துகின்றன. தேவனை, அவருடைய கரங்கள் உண்டாக்கியவற்றோடு ஒப்பிட முடியாது. இவையெல்லாம் வெறும் பூமிக்குரிய பொருட்களே; மனிதனுடைய பாவங்களினால் தேவனுடைய சாபத்தின்கீழ் வாடுகின்றன. பிதாவை பூமியிலுள்ள பொருட்களால் விவரிக்க முடியாது. பிதா, தெய்வீகத்தின் முழு பரிபூரணமும் உடலுற இருப்பவராய் இருக்கிறார்; மேலும் மரணத்திற்குட்பட்ட கண்களுக்கு அவர் அதிருஷ்யராயிருக்கிறார்."

“தேவத்து வத்தி ன் மு மு நிறைவு ம் வெளிப்படு த்தப்பட்டவரே கு மாரன். தேவனு டைய வார்த்தை அவரை ‘அவரு டைய சு பாவத்தி ன் து ல்லி யமான பி ரதி பலி ப்பு ’ என்று அறி வி க்கி றது . ‘தேவன் உலகத்தி ன்மேல் இவ்வளவாய் அன்பு கூ ர்ந்ததி னால், தம்மு டைய ஒரேபேறான கு மாரனை அரு ளிச்செய்தார்; அவர்மேல் வி சு வாசமாயி ரு ப்பவன் எவனோ அவன் கெட்டு ப்போகாமல் நித்தி யஜீ வனை அடையு ம்படி க்கு . ‘இங்கே பி தாவி ன் ஆளு மை காண்பி க்கப்படு கி றது .”

“கிறிஸ்து தாம் பரலோகத்திற்கு ஏறிச் சென்றபின் அனுப்புவதாக வாக்குத்தத்தம் செய்த ஆறுதலாளர், தேவத்துவத்தின் முழுமையான பரிபூரணத்தில் உள்ள ஆவியானவர்; தனிப்பட்ட இரட்சகராகிய கிறிஸ்துவை ஏற்றுக்கொண்டு அவரில் விசுவாசிக்கும் அனைவரிடத்திலும் தெய்வீக கிருபையின் வல்லமையை வெளிப்படுத்துகிறவர். பரலோகத் திரயத்தில் உயிருள்ள மூன்று நபர்கள் உள்ளனர்; இந்த மூன்று மகத்தான அதிகாரங்களின் நாமத்தில்—பிதா, குமாரன், பரிசுத்த ஆவி—உயிருள்ள விசுவாசத்தினால் கிறிஸ்துவை ஏற்றுக்கொள்ளுகிறவர்கள் ஞானஸ்நானம் பெறுகின்றனர்; மேலும், கிறிஸ்துவில் புதிய வாழ்க்கையை வாழும் அவர்களுடைய முயற்சிகளில், இந்த அதிகாரங்கள் கீழ்ப்படிதலுள்ள பரலோகப் பிரஜைகளுடன் இணைந்து செயல்படும்.” Special Testimonies, Series B, number 7, 62, 63.

அந்த உரை, “பூமிக்குரிய பொருள்களால்” பிதா, குமாரன், ஆவியை வரையறுத்துக் கொண்டிருந்த “சிலருடைய எண்ணங்களை” சுட்டிக்காட்டுகிறது. பின்னர் அவர், “பிதாவை பூமிக்குரிய பொருள்களால் விவரிக்க முடியாது” என்று கூறுகிறார். அவர் முன்வைக்கும் இரண்டு அம்சங்களை கவனியுங்கள்; அவற்றில் ஒன்றோ முரண்பாடாக ஒலிக்கக்கூடும். அவர், நீங்கள் விரும்பினால், மூன்று தேவன்களை அடையாளப்படுத்தும் தேவத்துவத்தைப் பற்றிய ஒரு பொய்யான விளக்கத்தை சுட்டிக்காட்டுகிறார். அது தேவத்துவத்தைப் பற்றிய ஒரு பொய்யான விளக்கமே; ஆனால் தேவத்துவத்தின் அந்தத் தவறான வரையறை, தேவத்துவத்தில் தேவன்களின் எண்ணிக்கையையே தவறாகக் கொண்டிருப்பதினாலும் தவறானது என்பதைக் குறித்து அவர் எவ்விதக் குறிப்பும் செய்யவில்லை.

மேலும், தந்தையை வி வரிப்பதற்கு ப்பூ மி யி லு ள்ள காரியங்களைப் பயன்படு த்த மு டி யாது என்று அவள் கூ று வதையு ம் கவனியு ங்கள். அ சொற்பொழி வி லேயே, அவளே பூ மி யி லு ள்ள காரியங்களையே பயன்படு த்து கி றாள். பி ள்ளைகளு ம் தாய்மார்களு ம் தந்தையரு ம் அத்தைகளு ம் சி த்தப்பா மக்களு ம் பெரியப்பா மக்களு ம் உடையவர்கள் மனிதர்களே. மேலும், பு தி தாக்கப்பட்ட பூ மி யி லு ள்ள பரலோகத்தி ல் இந் தி ரு மணம் செய்யப்படு வதி ல்லை; நாம் தேவதூ தரைப் போல இரு ப்போம் என்று இயேசு நமக்கு ச் சொல்லு கி றார். ஆண் மற்றும் பெண் தேவதூ தர்சு இல்லை. மனிதர்கள் ஒரு வரு க்கொரு வர் உடைய உறவு களை

வரையறுக்கு ம் சொற்கள், அவருடைய இயல்பையு ம்கு ணத்தையு ம்கு றி த்து நமக்கு ப்போதி க்கு ம்படி யாக தேவனால் பயன்படு த்தப்பட்டிரு க்கி ன்றன; ஆனாலு ம், தேவனு டைய கு ணத்தையு இயல்பையு ம் மனு ஷரு க்கு ப்போதி ப்பதற்காகத் தூ ண்டு தலால் பயன்படு த்தப்பட்ட அந்த "பூ மி யி லு ள்ள காரியங்களு ம்" கூ ட பூ ரணமற்றவையே.

"வானத்து மூவொருமையின் மூன்று உயிருள்ள நபர்கள் உள்ளனர்" என்று நமக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது ... "பிதா, குமாரன், பரிசுத்த ஆவி." இந்த மூன்று நபர்களுடன் பூமியார்ந்த ஆவியுலகக் கருத்துணர்வுகளை இணைப்பது அருவருப்பான காரியமாகும்; ஆனால் "இந்த மூன்று மகத்தான வல்லமைகளின் நாமத்தை" தேவத்தின் வேதாகம வரையறையுடன் இணைப்பது அருவருப்பானது அல்ல.

தீர்க்கதரிசினி, தேவத்துவத்தை அமைக்கின்ற மூன்று மகத்தான அதிகாரங்களின் "நாமம்" பிதாவும், குமாரனும், பரிசுத்த ஆவியும் ஆகும் என்று கூறுகிறாள். ஒவ்வொரு வேதாகமச் சத்தியத்திலும் போலவே, வரியின்மேல் வரி சேர்த்துக் கொண்டு ஒன்றிணைக்கப்படும்போது, முழுமையான சாட்சியம் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ள ஒவ்வொரு அடையாளக் கல்லையும் உட்கொண்டு இருக்க வேண்டும். தீர்க்கதரிசிகளின் சாட்சிகள் ஒன்றிணைக்கப்பட வேண்டும். தானியேல் கிறிஸ்துவுக்கு "பால்மோனி" என்ற நாமத்தை வழங்குகிறான் (மற்ற நாமங்களும் உள்ளன; ஆயினும் இது வெறும் ஒரு எடுத்துக்காட்டு மட்டுமே). யோவான் அவரை "ஆல்பாவும் ஓமேகாவும்" என்று அழைக்கிறான்; மோசே அவரை "யெகோவா" என்று அழைக்கிறான். எலன் வைட்டின்படி, அவருடைய நாமம் பிதாவும், குமாரனும், பரிசுத்த ஆவியும் ஆகும்.

"சாத்தான்... இடையறாது கள்ளமானவற்றை நுழைத்துக்கொண்டே இருக்கிறான்—சத்தியத்திலிருந்து விலகச் செய்வதற்காக. சாத்தானின் இறுதிக்கால வஞ்சகமாயிருப்பது தேவனுடைய ஆவியின் சாட்சியை பயனற்றதாக்குவதாயிருக்கும். 'தரிசனம் இல்லாத இடத்தில் மக்கள் அழிந்துபோகிறார்கள்' (நீதிமொழிகள் 29:18). தேவனுடைய மீதமுள்ள ஜனங்கள் உண்மையான சாட்சியின் மேல் வைத்திருக்கும் நம்பிக்கையைத் தளர்த்துவதற்காக, சாத்தான் பல்வேறு வழிகளிலும் பல்வேறு கருவிகளின் மூலமாகவும் மிகுந்த சூழ்ச்சியுடன் செயல்படுவான்."

"சாட்சி களு க்கு எதி ராகச் சாத்தானியமான ஒரு வெறு ப்பு மூ ளவைக்கப்படு ம். அவற்றி ன்மீ து சபைகளின் வி சுவாசத்தை அசைத்தொழி ப்பதற்கே சாத்தானின் செயல்பாடு கள் இரு ப்பன; இதற்கு க் காரணம் இது வே: தேவனு டைய ஆவி யி ன் எச்சரிப்பு களு ம் கண்டனங்களு ம் ஆலோசனைகளு ம் கவனிக்கப்பட்டால், சாத்தான் தன் வஞ்சகங்களை கொண்டு வரவு ம், ஆன்மாக்களைத் தன் மயக்கங்களில் கட்டி ப்போடவு ம் இவ்வளவு தெளிவான வழி யைப் பெறமு டி யாது ."

Selected Messages, book 1, 48.

இந்தப் பகுதியிலிருந்து ஒரு சுருக்கமான துணைக் குறிப்பை காணலாம். தேவனுடைய வார்த்தைக்காகவும் இயேசுவின் சாட்சிக்காகவும் யோவான் பத்மோஸுக்குத் துரத்தப்பட்டிருக்கிறார். மூன்றாம் தூதனுடைய செய்திக்குப் இரண்டு குறிவைக்கப்பட்ட கேட்போர் கூட்டங்கள் உள்ளன: அட்வென்டிசத்திற்கு வெளியே உள்ளவர்கள், மற்றும் அட்வென்டிசத்தின் உள்ளே உள்ளவர்கள். வேதாகமத்திற்கு அவர் காட்டும் கீழ்ப்படிதலினால் உலகத்தால் துன்புறுத்தப்படுகிற ஒரு அட்வென்டிஸ்டை யோவான் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறார்; அதுமட்டுமல்ல, தீர்க்கதரிசன ஆவியின் எழுத்துக்களுக்கு அவர் காட்டும் கீழ்ப்படிதலினாலும் அவர் துன்புறுத்தப்படுகிறார். தீர்க்கதரிசன ஆவிக்கு எதிராக எழுப்பப்படும் துன்புறுத்தல் வெளியிலிருந்து அல்ல, உள்ளிருந்தே வருகிறது.

பண்டைய இஸ்ரவேலின் ஆரம்பத்தில், எகிப்தில் நானூறு ஆண்டுகள் கழிந்தபின், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உடன்படிக்கையின் ஜனமாக இருக்க வேண்டியவர்கள் இனி சப்தத்தைக் காத்திருக்கவில்லை. அவர்கள் கிறிஸ்துவின் சுபாவத்தையோ இயல்பையோ அறிந்திருக்கவில்லை. சிறைப்பிடிப்பில் இருந்தபோது தமக்குள் பதிய வைத்த தேவனைப் பற்றிய தவறான புரிதல்களை அவர்கள் பற்றிக்கொண்டிருந்தார்கள். பத்து வாதைகள்; செங்கடலில் கிடைத்த இரட்சிப்பு; வானத்திலிருந்து கிடைத்த மன்னா; பரிசுத்தஸ்தலமும் அதின் சகல உபகரணங்களும்; பரிசுத்த சடங்குகள்; புறங்காடும், பரிசுத்த ஸ்தலமும், மகா பரிசுத்த ஸ்தலமும்; தேவனுடைய நியாயப்பிரமாணம்; அவர்களைப் பின்தொடர்ந்த கன்மலை; அவர்களைப் பின்தொடர்ந்த அந்தக் கன்மலையிலிருந்து புறப்பட்ட நீர்; மேலும் கம்பத்தின் மேல் உயர்த்தப்பட்ட பாம்பும் கூட—இவையெல்லாம் அவருடைய தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஜனங்களில் தேவனைப் பற்றிய அறிவை அதிகரிப்பதற்காகவே நிர்ணயிக்கப்பட்டிருந்தன. அது படிப்படியாக முன்னேறும் ஒரு கல்வியாக இருந்தது. அந்தப் படிப்படியான கல்வி, "அவரிடத்தில் இனி ஒரு வார்த்தையும் கேட்கத் துணியாதிருந்தார்கள்" என்று சொல்லப்படும் வரையிலும் தொடர்ந்தது; பின்னர், அவர்கள் அவருடன் வெளிப்படையாக நடத்தும் உரையாடலில் எஞ்சியிருந்த கடைசி பொருளையே அவர் சுட்டிக்காட்டினார்; அது தாவீதின் நாமத்தையும், கிறிஸ்து யார் என்றும் அவர் என்ன என்றும் பற்றியதாக இருந்தது.

நவீன ஆவிக்குரிய இஸ்ரவேலின் தொடக்கத்தில், ஆவிக்குரிய பாபிலோனில் 1260 ஆண்டு கள் இருந்தபின், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உடன்படிக்கை ஜனமாக இருக்க வேண்டியவர்கள் இனி சப்தத்தை ஆசரிக்கவில்லை. அவர்கள் கிறிஸ்துவின் குணத்தையோ இயல்பையோ அறிந்திருக்கவில்லை. சிறைப்பிடிப்பில் இருந்தபோது தாங்களே தேவனைப் பற்றிய தவறான புரிதல்களை அவர்கள் பற்றிக்கொண்டிருந்தார்கள். அட்வென்டிசத்தின் வரலாறு—அதனுடைய எல்லா வழிக்குறிகளும், விசுவாசதுரோகங்களும், சமரசங்களும், உ

போராட்டங்களு ம் உடன்—1880-களில் *The Desire of Ages* வெளியி டப்பட்ட காலத்தி ல் ஒரு நிலையை எட்டி யது . அந்தப் பு த்தகத்தி ன் 671-ஆம் பக்கத்தி ல் பதி யப்பட்டி ரு க்கி றது , பதி னெட்டாம் நூ ற்றாண்டி லி ரு பு ரிதலை மி கவு ம் மீ றி வளர்ச்சி யடைந்த தேவத்து வத்தைப் பற்றி ய ஒரு பு ரிதல்.

பண்டைய இஸ்ரவேலின் ஆரம்பகால வரலாற்றிலிருந்து உருவான தேவத்துவத்தைப் பற்றிய ஒரு வரையறுக்கப்பட்ட புரிதலின் அடிப்படையில், அதன் முடிவில் ஒரு சர்ச்சை எழுந்தது. இயேசுவின் சாட்சியம் சொல்லுவது என்னவெனில், பிதாவாக இருந்தாலும், குமாரனாக இருந்தாலும், பரிசுத்த ஆவியாக இருந்தாலும், அவர்கள் அனைவரும் "தேவத்துவத்தின் பூரணமெல்லாம் சரீரரூபமாக" இருக்கிறார்கள் (கொலோசெயர் 2:9). வேதாகமச் சாட்சியம் கூறுகிறது: "இஸ்ரவேலே, கேள்: நம்முடைய தேவனாகிய கர்த்தர் ஒரே கர்த்தர்" (உபாகமம் 6:4).

இன்றைய இஸ்ரவேல் தேவத்துவத்தைப் பற்றிய பலவகையான கருத்துக்களைத் தக்கவைத்திருக்கிறது; அவற்றில் ஒன்றே சரியானது. இன்றைய இஸ்ரவேலின் முடிவில், பரிசோதனைக் காலம் இன்னும் நீடித்துக்கொண்டிருக்கும் நிலையில், தமது குணத்தை வெளிப்படுத்தும் பணியை தேவன் நிறைவு செய்வார். யூதர்களுக்காக அவர் செய்ததும் அதுவே; அவர் ஒருபோதும் மாறுவதில்லை. நித்தியமெங்கும் தேவனுடைய சுவாவத்தையும் குணத்தையும் பற்றிய நமது புரிதலில் நாம் தொடர்ந்து வளர்வோம் என்பது நிச்சயம்; ஆனாலும், தம்மைப் பற்றித் தமது ஜனங்களுக்கு போதிக்க தேவன் மேற்கொண்ட முயற்சிகளை விளக்கிக் காட்டும் சத்தியத்தின் நோக்கமுள்ள ஒரு தீர்க்கதரிசன வரிசை இருந்து வந்துள்ளது; அந்த வரலாறே அவர் இப்போது போதிக்க விரும்பும் கல்வியின் ஒரு பகுதியாகும்; மேலும், அந்த கல்விச் செயல்முறையைப் பற்றிய தீர்க்கதரிசன வார்த்தையில் காணப்படும் தகவல், பரிசோதனைக் காலத்தின் முடிவோடு ஒத்துப்போகும் ஒரு கலந்துரையாடலின் முடிவைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது.

"கிறிஸ்து முன்நிலையிலிருந்தும், சுயஉள்ளவருமான தேவனுடைய குமாரன் ஆவார்.... அவருடைய முன்நிலைத்தன்மையைப் பற்றிப் பேசுகையில், கிறிஸ்து மனதை காலக்குறியில்லாத யுகங்களின் வழியாகப் பின்னோக்கி எடுத்துச் செல்கிறார். நித்திய தேவனோடான நெருங்கிய ஐக்கியத்தில் அவர் இல்லாதிருந்த காலமென்றே ஒருபோதும் இல்லை என்று அவர் நமக்கு உறுதிப்படுத்துகிறார். அப்பொழுது யூதர் யாருடைய சத்தத்தைக் கேட்டு கொண்டிருந்தார்களோ, அவர் தேவனுடனே அவரால் வளர்க்கப்பட்ட ஒருவரைப்போல இருந்திருந்தார்." Signs of the Times, August 29, 1900.

"அவர் தேவனோடு சமமானவராக, எல்லையற்றவராகவும் சர்வவல்லவராகவும் இருந்தார்.... அவர் நித்தியமும் சுயஇருப்பும் உடைய குமாரன் ஆவார்.

“தேவனு டைய வார்த்தைகி றி ஸ்து இந்தபூ மி யி ல் இரு ந்தபோது அவரு டைய மனிதத்து வத்தைப்பற்றி பேசுவதோடு , அவரு டைய மு ன் இரு ப்பைப்பற்றி யு ம்தெளிவாக உரைக்கி றது . அந்த வார்த்தை தெய்வீ கசத்து வமாக, நித்தி யமான தேவகு மாரனாகவே, தம்மு டைய பி தாவோடு ஐக்கி யத்தி லு ம் ஒரு மைப்பாட்டி லு ம் இரு ந்தார். ஆதி யி ல்லாதகாலத்தி லி ரு ந்து அவர் உடன்படி க்கையி ன் நடு வராயி ரு ந்தார்; அவரை ஏற்று க்கொண்டால், யூ தரு ம் அயோத்தி யரு ம் ஆகி யபூ மி யி ன் சகல ஜாதி களு ம் ஆசீ ர்வதி க்கப் வேண்டி யவராக அவர் இரு ந்தார். ‘ஆரம்பத்தி ல் வார்த்தை இரு ந்தது , அந்த வார்த்தை தேவனிடத்தி ல் இரு ந்தது , அந்த வார்த்தை தேவனாயி ரு ந்தது .’ மனிதர்களோ தேவதூ தர்களோ படைக்கப்படு வதற்கு மு ன்பே, வார்த்தை தேவனோடு இரு ந்தார்; அவர் தேவனாயி ரு ந்தார்.” Review and Herald, April 5, 1906.

அந்த பகுதியில் அவள் யோவானின் முதலாவது வார்த்தைகளிலிருந்தே மேற்கோள் காட்டுகிறாள்.

ஆரம்பத்தில் வசனம் இருந்தது; அந்த வசனம் தேவனோடிருந்தது; அந்த வசனம் தேவனாயிருந்தது. அது ஆரம்பத்தில் தேவனோடிருந்தது. எல்லாவற்றும் அவரினால் உண்டாக்கப்பட்டன; உண்டாக்கப்பட்டவைகளில் ஒன்றுகூட அவரில்லாமல் உண்டாக்கப்படவில்லை. யோவான் 1:1-3.

ஆரம்பத்தில் குறைந்தபட்சம் இரண்டு தேவன்கள் இருந்தனர்; ஏனெனில் யோவான் இவ்வாறு கூறினான்: “வார்த்தை தேவனாயிருந்தது; தேவனிடத்திலும் இருந்தது.” ஆதியாகமத்தின் முதல் வசனத்தில் எபிரெய மொழிச் சொல் “Elohim” என்பது தேவன் என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. தேவனுடைய வார்த்தையில் “Elohim” என்பது ஒரே தேவனைச் சுட்டிக்காட்டும் இலக்கண அமைப்பில் அடிக்கடி அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது; இருப்பினும் அது இருந்தபடியே பன்மைச் சொல்லாகும். இந்த விஷயத்திற்கான தனது இரண்டாவது சாட்சியின் மூலம், அந்த வசனத்தில் “Elohim” என்பது ஒரே தேவனைச் சுட்டுகிறது என்ற கருதுகோளை யோவான் நீக்குகிறான். அவனுடைய சாட்சி குறைந்தபட்சம் இரண்டு தேவன்கள் இருப்பதை நிறுவுகிறது.

தீர்க்கதரிசனத்தின் ஆவியை நிலைநிறுத்துகிறோம் என்று அறிவிக்கும் எதிர்-திரித்துவவாதிகளுக்கு இன்னும் அதிகக் கவலைக்குரியது, ஆரம்பத்தில் “தேவனுடைய ஆவி நீர்மத்தின் முகத்தின்மேல் அசைந்துகொண்டிருந்தது” என்பதே ஆகும். நீர்மத்தின் மேல் அசைந்த அந்த “ஆவி” பிதாவா அல்லது குமாரனா, அல்லது சகோதரி வைட் அவரைச் சுட்டிக்காட்டும் படி பரலோக மூவருள் மூன்றாம் நபரா? யோவானின் சுவிசேஷத்தின் முதல் மூன்று வசனங்களுக்குப் பின் இந்த வார்த்தைகள் வருகின்றன.

அவரில் ஜீ வன் இரு ந்தது ; அந்த ஜீ வன் மனு ஷரின் ஒளியாக இரு ந்தது .
ஒளி இரு ளில் பி ரகாசி க்கி றது ; ஆனால் இரு ள் அதை உணரவி ல்லை.
யோவான் 1:4, 5.

ஒளியும் இருளும் குறித்த இந்தக் குறிப்பானது, "ஆதியாகமத்தின்"
தொடக்கத்தில் கூறப்படுகிறதுடன் முற்றிலும் ஒத்துப்போகிறது.

அப்போது தேவன், "வெளிச்சம் உண்டாகக்கடவது" என்றார்; வெளிச்சம்
உண்டாயிற்று. தேவன் அந்த வெளிச்சம் நன்றாயிருக்கிறதென்று
கண்டார்; தேவன் வெளிச்சத்தையும் இருளையும் பிரித்தார்.
ஆதியாகமம் 1:3, 4.

தெய்வீகத் திரித்துவத்தின் அறிமுகத்திற்குப் பின்பு தொடரும் படைப்புக்
கதையில் பொருளாக உள்ள ஒளியைப் பற்றிய இந்த இரு இணைநிலைப்
பகுதிகளிடத்திற்கு நாம் விரைவில் மீண்டும் திரும்புவோம். ஆரம்பத்தில்
முதலில் எடுத்துரைக்கப்படும் சத்தியம், தெய்வீகத் திரித்துவத்தின்
அமைப்போ அல்லது இயல்போ ஆகும். ஆனால், அதிகாரம் இரண்டு,
வசனம் மூன்று வரை அந்தப் பகுதி நிறைவடைவதில்லை; அங்கே,
படைப்பின் நிறைவு பகுதியில் வரும் இறுதி மூன்று வார்த்தைகள்,
ஒன்றிணைந்து "சத்தியம்" என்று மொழிபெயர்க்கப்படும் சொல்லை
உருவாக்கும் மூன்று எபிரேய எழுத்துகளால் தொடங்குகின்றன.

சிருஷ்டியின் நிகழ்வுக் கணக்கின் தொடக்கம் முதலில் தெய்வத்துவத்தை
அறிமுகப்படுத்துகிறது; பின்னர் அவருடைய வார்த்தையின் சிருஷ்டிக்கும்
சக்தியை முன்வைக்கிறது; அதன்பின், சத்தியத்தையும், மூன்றாம்
தூதனின் செய்தியையும், ஆல்பாவும் ஒமேகாவுமாக வெளிப்படுத்தப்பட்ட
தேவனுடைய நாமத்தையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் ஒரு தெய்வீக
முத்திரையுடன் அந்தப் பகுதி நிறைவடைகிறது.

தாம் உண்டாக்கிய தமது கிரியையனைத்தையும் தேவன் ஏழாம்
நாளில் முடித்தார்; தாம் உண்டாக்கிய தமது கிரியையனைத்தினின்றும்
ஏழாம் நாளில் ஓய்ந்திருந்தார். தேவன் ஏழாம் நாளை ஆசீர்வதித்து,
அதை பரிசுத்தமாக்கினார்; ஏனெனில் தேவன் சிருஷ்டித்து
உண்டாக்கின தமது கிரியையனைத்தினின்றும் அதில் ஓய்ந்திருந்தார்.
ஆதியாகமம் 2:2, 3.

தேவனு டைய வார்த்தையி ல் போதி க்கப்பட்ட மு தலான சத்தி யங்களின்
மு டி வே அந்தப்பகு தி யி ன் உச்சி க்கட்டாகு ம். அது "தேவன்," "சி ரு ஷ்டி"
"உண்டாக்கி னார்" என்ற மூ ன்று சொற்களால் மு டி வடைகி றது ; இவ்வாறு
அது அந்தப்பகு தி யி ன் தொடக்கத்தை வலி யு று த்து வதோடு , அதற்கு
சமமாக ஏழாம் நாள் சபத்தையு ம் வலி யு று த்து கி றது . சபத்து நிச்சயமா
சி ரு ஷ்டி யி ன் அடையாளமு ம், தேவனு க்கு ம் அவர் தேர்ந்தெடு த்த
ஜனங்களு க்கு ம் இடையேயான கு றி யீ டு ம் ஆகு ம். சி ரு ஷ்டி யி ன்
இறு தி யான மூ ன்று சொற்களில் ஒவ்வொன்று ம் தொடங்கு ம் மூ ன்று
எழு த்து களில் "சத்தி யம்" பி ரதி நிதி த்து வப்படு த்தப்பட்டு ள்ளது . சப,

சத்தி யம் எவ்வளவு மு க்கி யத்து வமி க்கது ம் அர்த்தமி க்கது ம் என்பதை இந்தச் சாட்சி வலி யு று த்து கி றது ; ஆனால் அதற்கு இணையாக ஆழமாக என்னவென்றால், அந்த மூ ன்று எழு த்து கள் மு தல், இரண்டாம், மூ ன்றாம் தூ தர்களின் செய்தி களின் மூ ன்று படி களையு ம் கு றி க்கி ன்றன. ஆன வேதாகமத்தி ன் மு தலாவது பகு தி யி லேயே, தேவனு டைய சி ரு ஷ்டி வல்லமையி ன் அடையாளமாகி ய சபத்து , காலத்தி ன் மு டி வி ல் சோதனை கேள்வி யாகவு ம் அடையாளப்படு த்தப்படு கி றது . வேதாகமத்தி ன் கடைசி பு த்தகம், யோவான் தன் சு வி சேஷத்தி ல் அளித்த சாட்சி க்கு இணையாக நிற்கு ம் மூ ன்றாவது சாட்சி யை வழங்கு கி றது .

ஆசியாவில் உள்ள ஏழு திருச்சபைகளுக்குப் யோவான் எழுதுவது: இருக்கிறவரும், இருந்தவரும், வருகிறவருமானவரிடமிருந்தும், அவருடைய சிங்காசனத்திற்குமுன் இருக்கிற ஏழு ஆவிகளிடமிருந்தும், உண்மையுள்ள சாட்சியும், மரித்தோரிலிருந்து முதற்பேறானவரும், பூமியின் ராஜாக்களின் அதிபதியுமான இயேசு கிறிஸ்துவிடமிருந்தும், உங்களுக்குக் கிருபையும் சமாதானமும் உண்டாகுக. நம்மை அன்புகூர்ந்து, தமது இரத்தத்தினாலே நம்முடைய பாவங்களிலிருந்து நம்மைக் கழுவி, தமது தேவனுக்கும் பிதாவிற்கும் நம்மை ராஜாக்களாகவும் ஆசாரியர்களாகவும் ஆக்கினவருக்கே மகிமையும் ஆட்சியும் என்றென்றைக்கும் உண்டாவதாக. ஆமென். இதோ, அவர் மேகங்களுடனே வருகிறார்; ஒவ்வொரு கண்ணும் அவரைக் காணும்; அவரைக் குத்தினவர்களும் காண்பார்கள்; பூமியிலுள்ள எல்லா கோத்திரங்களும் அவரினிமித்தம் புலம்பும். அப்படியே ஆகுக, ஆமென். இருக்கிறவரும், இருந்தவரும், வருகிறவருமான சர்வவல்லமையுள்ள கர்த்தர் சொல்லுகிறது என்னவெனில்: நான் அல்பாவும் ஓமேகாவும், ஆரம்பமும் முடிவும் ஆயிருக்கிறேன்.

உங்களுடைய சகோதரனும், இயேசு கிறிஸ்துவினால் உண்டான உபத்திரவத்திலும், ராஜ்யத்திலும், பொறுமையிலும் உங்களுடன் பங்குள்ளவனுமான நான் யோவான், தேவனுடைய வார்த்தைக்காகவும், இயேசு கிறிஸ்துவின் சாட்சிக்காகவும் பத்மு எனப்படும் தீவில் இருந்தேன். கர்த்தருடைய நாளில் நான் ஆவியிலிருந்தேன்; அப்போது எனக்குப் பின்னால் எக்காளம்போன்ற ஒரு மகத்தான சத்தத்தைக் கேட்டேன்; அது: "நான் ஆல்பாவும் ஓமேகாவும், முதலும் கடைசியும் ஆகிறேன்; நீ காண்கிறதை ஒரு புத்தகத்தில் எழுதி, ஆசியாவில் உள்ள ஏழு சபைகளுக்கு அனுப்பு; அதாவது, எபேசுவுக்கும், சுமிர்ணாவுக்கும், பெர்கமுவுக்கும், தியாதீராவுக்கும், சர்தீசுக்கும், பிலதெல்பியாவுக்கும், லவோதிக்கேயாவுக்கும்" என்று சொல்லியது. வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 1:4-11.

வெளிப்படு த்தி ன வி சேஷம் மு தல் அதி காரத்தி ன் மு தல் மூ ன்று வச இறு தி யான எச்சரிக்கைச் செய்தி யையு ம், அந்தச் செய்தி தேவனிடமி ரு ந் மனிதகு லத்தி ற்கு எவ்வாறு அறி வி க்கப்படு கி றது என்பதையு ம் அடையாளப்படு த்து கி ன்றன. மேலு ம், அது இயேசு கி றி ஸ்து வி ன்

வெளிப்படு த்தி ன வி சேஷம் என்று தெரிவி க்கி றது ; இதனால் வெளிப்படு த்தி ன வி சேஷம் என்னு ம் பு த்தகத்தி றகு ம் தானியேல் பு த்தகத்தி றகு ம் இடையி ல் ஒரு வேறு பாடு சு ட்டி க்காட்டப்படு கி றது. தீ ர்க்கதரிசனம்; மற்றொன்று வெளிப்படு த்தல்.

“வெளிப்படுத்தல் புத்தகத்தில் வேதாகமத்தின் எல்லாப் புத்தகங்களும் ஒன்றிணைந்து நிறைவுறுகின்றன. இங்கே தானியேல் புத்தகத்திற்கான பூர்த்தி உள்ளது. ஒன்று தீர்க்கதரிசனம்; மற்றொன்று வெளிப்படுத்தல். முத்திரையிடப்பட்டிருந்த புத்தகம் வெளிப்படுத்தல் அல்ல; ஆனால் கடைசி நாட்களைச் சார்ந்த தானியேலின் தீர்க்கதரிசனத்தின் அந்தப் பகுதியே ஆகும். தூதன் கட்டளையிட்டான்: ‘ஆனாலும், தானியேலே, நீ வார்த்தைகளை அடைத்து வைத்து, முடிவுகாலம்வரை புத்தகத்தை முத்திரையிட்டு வை.’ தானியேல் 12:4.” அப்போஸ்தலரின் செயல்கள், 585.

வெளிப்படுத்துதலின் விசேஷம் எனும் புத்தகத்தில், தீர்க்கதரிசனத்தின் பல வரிசைகள் அறியப்பட்டு, வரியின்மேல் வரி என ஒன்றுசேர்க்கப்பட வேண்டியவையாக உள்ளன. அந்தத் தீர்க்கதரிசன வரிசைகள் அனைத்தும் வெளிப்படுத்துதலின் விசேஷம் எனும் புத்தகத்திலேயே முடிவடைகின்றன; ஆனால் முத்திரையிடப்பட்டிருந்த புத்தகம் வெளிப்படுத்துதலின் விசேஷம் அல்ல; முத்திரையிடப்பட்டிருந்தது வெறுமனே தானியேல் புத்தகமுமல்ல; மாறாக, தானியேல் புத்தகத்தில் முத்திரையிடப்பட்டிருந்தது “கடைசி நாட்களைச் சார்ந்த தானியேலின் தீர்க்கதரிசனத்தின் அந்தப் பகுதி”யே.

“கடைசி நாட்கள்” என்பதைக் பொதுவான அர்த்தத்தில் புரிந்துகொள்ளலாம்; ஆனால் அவற்றைத் தூண்டப்பட்ட வார்த்தைகளாக (அவை அப்படியே என்பதால்) புரிந்துகொள்வது, “கடைசி நாட்கள்” என்ற அந்த வெளிப்பாட்டிற்கு தீர்க்கதரிசனச் சின்னார்த்தம் இணைக்கப்பட்டுள்ளதா என்பதையும் நாம் ஆராய வேண்டும் என்பதைத் தேவைப்படுத்துகிறது. “கடைசி நாட்கள்” என்பது தீர்க்கதரிசன வரலாற்றில் குறிப்பிட்ட ஒரு காலப்பகுதியாகும்; இதற்கு பல ஆதார வரிகள் உள்ளன. அந்த வரலாற்றை அண்மைக் காலத்தில் விளக்கமாக முன்வைக்க வேண்டும் என்று நான் நம்புகிறேன். குறிப்பாக, அது 1798 முதல் கிருபைக்காலம் முடிவுறும் வரையிலான வரலாறாகும். இதை அறிந்துகொள்ளும் ஒரு வழி என்னவென்றால், நேரடிப் பரிசுத்தஸ்தல சேவையில் ஆண்டின் ஒரு நாள் நியாயத்தீர்ப்பைச் சுட்டிக்காட்டியது; அது பாவநிவாரண நாள் ஆகும். அந்த நேரடி சடங்கு, சகோதரி வைட் “எதிர்நிழலான பாவநிவாரண நாள்” என்று அழைப்பதற்கான மாதிரியாக இருந்தது. தீர்க்கதரிசனமான அல்லது ஆவிக்குரிய பாவநிவாரண நாள், கிருபைக்காலத்தின் “கடைசி நாட்களை”க் குறிக்கிறது; அது இறுதி நியாயத்தீர்ப்பின் காலப்பகுதியைக் குறிக்கிறது.

தானியேலி ல் மு த்தி ரையி டப்பட்டி ரு ந்த தீ ர்க்கதரிசனம் இரு வகையான நியாயத்தீ ர்ப்பி ன் தொடக்கத்தை அறி வி த்ததாக, கடைசி நாட்களைச் சார்ந்த ஒரு தீ ர்க்கதரிசனத்தை மி ல்லரைட்டு கள் அறி ந்து கொண்டார்கள்.

தானியேலி ன் அந்தப் பகு தி எட்டாம் மற்றும் ம் ஒன்பதாம்
 அதி காரங்களிலு ள்ள உலாய் நதி தரிசனத்தி னால்
 பி ரதி நிதி த்து வப்படு த்தப்படு கி றது . தானியேலி ல் மு த்தி ரையி
 மற்றதீ ர்க்கதரிசனம் நியாயத்தீ ர்ப்பி ன் மு டி வையு ம், அட்வென்டி சத்தி ன்
 மு டி வையு ம், அமெரிக்க ஐக்கி ய நாடு களின் மு டி வையு ம், உலகத்தி ன்
 மு டி வையு ம் அறி வி க்கி றது . அந்தத் தரிசனம் ஹி த்தெகேல் நதி யாவ
 பி ரதி நிதி த்து வப்படு த்தப்பட்டது .

“தேவன் தானியேலுக்கு அருளிய ஒளி, குறிப்பாக இந்தக் கடைசி
 நாட்களுக்காகவே அளிக்கப்பட்டது. உலாய் மற்றும் ஹித்தேக்கேல்
 என்னும் ஷிநாரின் மகா நதிகளின் கரைகளில் அவர் கண்ட
 தரிசனங்கள் இப்போது நிறைவேறிக்கொண்டிருக்கின்றன;
 முன்னறிவிக்கப்பட்ட எல்லா நிகழ்வுகளும் விரைவில்
 நிகழ்ந்தேறப்போகின்றன.” Testimonies to Ministers, 112, 113.

உலாய் தரிசனம் 1798 ஆம் ஆண்டில் முத்திரை நீக்கப்பட்டதாகி,
 தேவனுடைய பரிசுத்தஸ்தலத்தையும் அவருடைய ஜனங்களையும்
 குறிக்கிறது. ஹித்தேகேல் தரிசனம் 1989 ஆம் ஆண்டில் முத்திரை
 நீக்கப்பட்டதாகியது; அப்போது, தானியேல் பதினொன்றாம் அதிகாரம்
 நாற்பதாம் வசனத்தில் விவரிக்கப்பட்டபடி, முன்னாள் சோவியத்
 யூனியனை பிரதிநிதித்துவப்படுத்திய நாடுகள் பாப்பரசத்தினாலும்
 ஐக்கிய அமெரிக்காவினாலும் அடித்துச் செல்லப்பட்டன; அது தேவனுடைய
 ஜனங்களின் சத்துருக்களைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது. இந்த இரு
 தரிசனங்களும் வெளிப்படுத்தின விசேஷம் என்னும் நூலில் உள்ள ஏழு
 சபைகளும் ஏழு முத்திரைகளும் செயல்படுவதுபோலவே
 செயல்படுகின்றன. அவற்றில் ஒன்று சபையின் உள்சார்ந்த வரலாறு;
 மற்றொன்று சபையின் வெளிச்சார்ந்த வரலாறு; இவ்விரண்டும் முழு
 காலப்பரப்பையும் உள்ளடக்கி, “இந்தக் கடைசி நாட்களுக்காக” “சிறப்பாக”
 அமைந்தவையாகும்.

வெளிப்படுத்தின விசேஷம் முத்திரையிடப்பட்ட புத்தகம் அல்ல என்று
 நமக்குச் சொல்லப்பட்டிருந்தாலும், அதேவேளையில் அது
 முத்திரையிடப்பட்ட புத்தகமென்றும் நமக்குச் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

“வெளிப்படு த்தி ன வி சேஷம் மு த்தி ரையி டப்பட்ட ஒரு பு த்தகமாகு ம்
 ஆனால் அதேவேளை அது தி றக்கப்பட்ட ஒரு பு த்தகமு மாகு ம். இந்தப்
 பூ மி யி ன் வரலாற்றி ன் கடைசி நாட்களில் நடைபெறவி ரு க்கி ற
 அதி சயமான நிகழ்வு களை அது பதி வு செய்கி றது . இந்தப் பு த்தகத்தி
 போதனைகள் தெளிவானவையாக இரு க்கி ன்றன; அவை
 மறைமு கமானவையோ பு ரிந்து கொள்ள மு டி யாதவையோ அல்ல.
 இதி ல், தானியேலி ல் உள்ள அதேதீ ர்க்கதரிசன வரிசை மீ ண்டு ம்
 எடு த்து க்கொள்ளப்படு கி றது . சி லதீ ர்க்கதரிசனங்களை தேவன்
 மறு படி யு ம்கூ றி யு ள்ளார்; இதன் மூ லம் அவற்று க்கு மு க்கி யத்த
 கொடு க்கப்பட வேண்டு ம் என்பதை அவர் காட்டி யு ள்ளார். மி கு ந்த

வெளிப்படுத்தின விசேஷம் என்ற புத்தகம் முத்திரை நீக்கப்பட்டிருக்கிறது; ஏனெனில் தானியேலில் உள்ள தீர்க்கதரிசனங்கள் முத்திரை நீக்கப்பட்டிருக்கின்றன, மேலும் தானியேலில் முத்திரை நீக்கப்பட்ட அதே தீர்க்கதரிசன வரிகளே வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தில் காணப்படுகின்றன. வெளிப்படுத்தின விசேஷம் என்ற புத்தகத்தில் முத்திரையிடப்பட்டிருந்தது, குறிப்பாக "கடைசி நாட்களில்" தேவனுடைய மக்களுடன் தொடர்புடைய வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தின் ஒரு பகுதியே. சகோதரி வைட் இந்த அறிக்கையை எழுதியபோது, அவர் அதை எழுதிய காலத்தில் "ஏழு இடிமுழக்கங்கள்" முத்திரையிடப்பட்டிருந்தது; ஆகையால் அவர் "இது முத்திரையிடப்பட்ட புத்தகம்" என்று எழுதினார். மேலும் அவர் தானியேல் புத்தகத்தை "முத்திரையிடப்பட்ட புத்தகம்" என்றும், இறந்தகாலத்தில் கூறினார். அவருக்குப் பொருத்தவரை அது 1798 ஆம் ஆண்டில் முத்திரை நீக்கப்பட்டிருந்தது.

அவளுடைய வாழ்நாளில் ஏழு இடிமுழக்கங்களைப் பற்றிச் முத்திரையிடப்பட்டிருந்தது, ஏழு இடிமுழக்கங்கள் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் எதிர்கால நிகழ்வுகள் மட்டுமல்ல; மாறாக, முக்கியமாக "ஏழு இடிமுழக்கங்கள்" என்பது அட்வென்டிசத்தின் ஆரம்பம், அட்வென்டிசத்தின் முடிவுக்கு ஒப்பானது என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது. "ஏழு இடிமுழக்கங்கள்" என்பது இயேசு கிறிஸ்துவின் வெளிப்பாட்டைப் புரிந்துகொள்ளத் தேவையான மிக முக்கியமான தீர்க்கதரிசன விதியை வெளிப்படுத்துவதோடு, தேவனுடைய இயல்பும் குணநலனும் சார்ந்த ஒரு பண்பையும் வெளிப்படுத்துகிறது; அதாவது, அவர் எல்லாவற்றிற்கும் ஆதியும் அந்தமும் ஆவார். தேவனுடைய இயல்பும் குணநலனும் தொடர்புடைய சத்தியங்களுக்கு நோக்கமுள்ள ஒரு வளர்ச்சி உண்டு என்பதை தீர்க்கதரிசனம் அடையாளப்படுத்துகிறது.

"யூதா கோத்திரத்தின் சிங்கம்" என்று பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படுகிற இயேசு, வரலாற்றின் வழியாக உண்மையை படிப்படியாகவும் ஒழுங்குமுறையுடனும் வெளிப்படுத்தும் போது, அவர் நிறைவேற்றுகிற கிரியையைச் சுட்டிக்காட்டுகிறார். தீர்க்கதரிசன வார்த்தை புரிந்துகொள்ளப்பட வேண்டிய காலப்புள்ளி வரையிலும், அவர் அதை முத்திரையிட்டு அடைக்கிறார். போதனையின் நோக்கத்திற்காக அவர் உண்மையை முத்திரையிட்டு அடைக்கவும் திறக்கவும் செய்கிறார். பால்மோனியாகிய இயேசு, அதிசயமான எண்ணிப்பரிசோதிப்பவர், காலத்தையும் தமது வரலாற்றையும் கட்டுப்படுத்தும் ஆண்டவர் ஆவார். ஆல்பாவும் ஓமேகாவுமாகிய அவர், பிற பொருட்களுடனும் சேர்ந்து, மொழியின் ஆண்டவரும் ஆவார். யூதா கோத்திரத்தின் சிங்கமாகிய அவர், மனிதருக்குச் சத்தியம் எப்போது வெளிப்படுத்தப்பட வேண்டும் என்பதை கட்டுப்படுத்துகிறவர் ஆவார்.

வெளிப்படு த்தி ன வி சேஷம்மு தல் அதி காரத்தி ல், மு தல் மூ ன்று வசனங்களு க்கு ப் பி ன்பு , தேவத்து வம் மூ ன்று தனித்த தனித்த சத்தி யங்களாக மு ன்வைக்கப்படு கி றது .

ஆசியாவில் உள்ள ஏழு சபைகளுக்குப் யோவான் எழுதுவது: கிருபையும் சமாதானமும் உங்களுக்குண்டாவதாக,

இருப்பவராகவும், இருந்தவராகவும், வரப்போகிறவராகவும் இருப்பவரிடமிருந்து;

அவருடைய சிங்காசனத்தின்முன் இருக்கிற ஏழு ஆவிகளிடமிருந்தும்;

இயேசு கிறிஸ்துவினிடத்திலிருந்தும்: அவர் விசுவாசமுள்ள சாட்சி, மரித்தோரிலிருந்து முதற்பேறானவர், பூமியிலுள்ள இராஜாக்களின் அதிபதி. வெளிப்படுத்துதின் விசேஷம் 1:4, 5.

வேதாகமத்தின் கடைசி புத்தகத்தின் முன்னுரை, பிதாவையும், ஆவியையும், குமாரனையும் அடையாளப்படுத்துகின்ற தேவனுடைய சபைக்கு ஒரு வாழ்த்தைத் தெளிவாக அனுப்புகிறது. தேவனுடைய வார்த்தையின் முடிவு அதன் தொடக்கத்தை மறுபடியும் உரைக்கிறது; அப்படிச் செய்வதன் மூலம் தேவத்துவத்தைச் சரியாக உணர்வதின் முக்கியத்துவத்தை வலியுறுத்துகிறது. இது பிலதெல்பியர்களாக இருந்து, ஒரு இலட்சத்து நாற்பத்துநாலாயிரத்தை உருவாக்குகிறவர்களுக்காக இதனைச் செய்கிறது. அவர்கள் உடன்படிக்கை வரலாற்றின் தொடர்ச்சியான கோடுகளெங்கும் முன்னுருவாகக் காட்டப்பட்ட இறுதி உடன்படிக்கை ஜனங்கள் ஆவர். அந்தச் சாட்சிகள், பிற சத்தியங்களுடனும் சேர்ந்து, தீர்க்கதரிசன வரலாற்றின் முழு நீளத்திலும் தேவன் தமது இயல்பையும் குணாதிசயத்தையும் பற்றிய அறிவை படிப்படியாக அதிகரிக்கச் செய்ய முனைந்திருக்கிறார் என்பதை நிலைநிறுத்துகின்றன.

தேவனை அறி யு ம் அறி வு மனு ஷனு க்கு க்கு றைவாயி ரு ந்ததற்கான வேதாகமத்தி ன் மி கப் பெரிய அடையாளம், எகி ப்தை பி ரதி நிதி த்து வப்படு த்தி ய பார்வோனே; எகி ப்து மு மு உலகத்தி ன் ஆகையால் மு மு மனிதகு லத்தி ற்கு ம், ஒரு சி ன்னமாக இரு ந்தது . தேவ தமது நாமத்தை அறி யப்படு த்த மு னைந்தி ரு ந்த சொற்பொரு ள் இஸ்ரவேலி ன் ஆரம்பத்தி ல், அந்த அடையாளக் கல் அந்தச் செயல்மு றையைத் தொடங்கு கி றது . சொற்பொரு ள் இஸ்ரவேலி ன் மு டி வி ல், தேவனு டைய நாமத்தைச் சு ற்றி யி ரு ந்த வி வாதம் மறு பய நிகழ்ந்தது . சொற்பொரு ள் இஸ்ரவேலி ன் மு டி வி ல், தாவீ தி ன் வரலாற் றை அடையாளப்படு த்தி யு ம், யூ தர்களின் லவோதி க்கேயக் கு ரு ட்டு த்தன்மையைப் பற்றி ய இறு தி யான அறி க்கையை வெளிப்படு த்து வதற்கு "மு தல் கு றி ப் பி டு தலி ன் வி தி யை" பயன்ப இயேசு யூ தர்களு டனான தமது தொடர்பைச் சு ட்டி க்காட்டி னார். அவர் சொல்வதை அவர்கள் பு ரிந்து கொள்ள மு டி யவி ல்லை; ஏனெனில் அவர்கள் ஆல்பா மற்றும் ம் ஒமேகாவி ன் வி தி யை அறி ந்தி ரு க்கவி ல்லை; மேலு ம்

தங்கள் முன் நின்றிருந்த ஆல்பா மற்றும் ஒமேகாவையும் அறிந்திருக்கவில்லை.

ஆவிக்குரிய இஸ்ரவேலின் தொடக்கத்தில், மோசேயின் வரலாற்றில் முன்மாதிரியாகக் காணப்படும் சர்ச்சை அதற்கு ஒப்பாக அமைந்துள்ளது. "கடைசி நாட்கள்" எனும் வரலாற்றுப் பயணத்தின் வழியாக அட்வென்டிசம் முன்னேறியபோது, பண்டைய இஸ்ரவேலின் நிலையில் இருந்ததுபோலவே, அல்பாவையும் ஒமேகாவையும் மேலும் அறிந்துகொள்ள அநேக வாய்ப்புகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. கிறிஸ்துவின் நாட்களில் இருந்ததுபோலவே, அட்வென்டிசத்தின் முடிவில் இனி எந்தக் கேள்விகளும் கேட்கப்படாத ஒரு கட்டம் வரும்.

வெளிப்படுத்தின விசேஷம் முதல் அதிகாரத்திலுள்ள அந்தப் பகுதியிற்குத் திரும்பிப் பார்த்தால், கிருபையும் சமாதானமும் இருப்பவரிடமிருந்தும், இருந்தவரிடமிருந்தும், வரப்போகிறவரிடமிருந்தும், மேலும் ஏழு ஆவிகளிடமிருந்தும், மேலும் இயேசுவிடமிருந்தும் அனுப்பப்படுகின்றன என்பதை நாம் காண்கிறோம். தேவத்துவம் இயேசுவாகவும், ஏழு ஆவிகளாகவும், இருப்பவராகவும், இருந்தவராகவும், வரப்போகிறவராகவும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்பட்டுள்ளது; இதனால், "இருக்கிறவர், இருந்தவர், வரப்போகிறவர்" என்று சித்தரிக்கப்படும் பண்புகளை உடையவர் பிதாவே என்பதை நாம் அறியும்படி செய்கிறது. இந்தப் பண்புகள் தேவனுடைய நித்திய சுபாவத்தைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றன. அவர் எப்போதும் இருந்திருக்கிறார்; மேலும் எட்டாம் மற்றும் ஒன்பதாம் வசனங்களில் அதே பண்புகூறு தெளிவாகவே இயேசுவிற்கும் உரித்தாக்கப்படுகிறது.

"இருக்கிறவரும், இருந்தவரும், வருகிறவரும், சர்வவல்லமையுள்ளவருமான கர்த்தர் சொல்லுகிறார்: நான் அல்பாவும் ஒமேகாவும், ஆரம்பமும் முடிவும் ஆகிறேன்." உங்கள் சகோதரனும், இயேசு கிறிஸ்துவின் உபத்திரவத்திலும் ராஜ்யத்திலும் பொறுமையிலும் உங்களுடன் பங்குகொள்ளுகிறவனுமான நான் யோவான், தேவனுடைய வார்த்தைக்காகவும் இயேசு கிறிஸ்துவின் சாட்சிக்காகவும் பத்மோஸ் என்று அழைக்கப்படும் தீவில் இருந்தேன். கர்த்தருடைய நாளில் நான் ஆவியினால் ஆட்கொள்ளப்பட்டு, எனக்குப் பின்னால் எக்காளம் போல ஒரு மகத்தான சத்தத்தைக் கேட்டேன். அது: "நான் அல்பாவும் ஒமேகாவும், முதலும் கடைசியும் ஆகிறேன்; நீ காண்கிறதையெல்லாம் ஒரு புத்தகத்தில் எழுதி, ஆசியாவில் உள்ள ஏழு சபைகளுக்கு அனுப்பு; அதாவது ஏபேசு, சிமிர்னா, பெர்கமு, தியாத்தீரா, சார்தி, பிலடெல்பியா, லவோதிகேயா ஆகிய இடங்களிலுள்ள சபைகளுக்கு" என்று சொல்லியது. வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 1:8-11.

இயேசு வின் வார்த்தைகளை சிவப்பு நிறத்தில் அச்சிட்டு வேதாகமம் உடையவர்கள், எட்டாம் வசனத்திலும் பதினொன்றாம் வசனத்திலும் பேசுவது இயேசுவே என்பதை அறிந்திருக்கிறார்கள். அந்த வசனங்களில்,

தம்மை "இரு க்கி றவரு ம், இரு ந்தவரு ம், வரு கி றவரு மான கர்த்தர்" என்று மேலு ம் "சர்வவல்லமையு ள்ளவர்" என்று ம் அடையாளப்படு த்து வதன் மூ லட தாம் பி தாவி னு டைய அதே நித்தி ய இயல்பை உடையவர் என்று இயேசு அறி வி க்கி றார்.

வெளிப்படுத்தின விசேஷம் என்னும் புத்தகத்தின் ஆரம்பத்தில், அது இயேசு கிறிஸ்துவின் வெளிப்படுத்தல் எனத் தன்னை அடையாளப்படுத்தும் அந்தப் புத்தகத்தின் தொடக்கத்திலேயே, இயேசு முதலில் சொல்லுவது இதுவே: அவர் ஆல்பாவும் ஓமேகாவுமாய் இருக்கிறார்; பிதா எவ்வாறு நித்தியமானவரோ, அதுபோல அவரும் நித்தியமானவர்; மேலும் அவரும் சர்வவல்லமையுள்ள தேவன் ஆவார். தேவனுடைய இயல்பின் குணாதிசயங்களே வெளிப்படுத்தின விசேஷம் என்னும் புத்தகத்தில் இயேசுவினால் கூறப்படும் முதல் வார்த்தைகளாக இருக்கின்றன. அந்தக் குணாதிசயங்கள், தேவத்துவம் குறித்த ஆரம்பகால நிலைப்பாட்டை இன்னும் ஆதரிக்கும் அட்வென்டிஸ்டுகளுக்குப் நேரடியான இடறற்கற்களாக இருக்கின்றன. பிதா தமது குமாரனை ஒருகாலத்தில் பிறப்பித்தார் என்று அவர்கள் நம்புகின்றனர்.

வெளிப்படுத்தின விசேஷம் புத்தகத்தின் முடிவு, வெளிப்படுத்தின விசேஷம் புத்தகத்தின் ஆரம்பத்தோடு ஒத்துப்போகிறது.

தேவத்துவத்தின் விளக்கத்திற்குப் பின் இரண்டாம் வருகை தொடர்கிறது. இருபத்திரண்டாம் அதிகாரத்தில், புத்தகத்தின் முடிவு புத்தகத்தின் தொடக்கத்துடன் ஒத்துப்போகிறதையும், பன்னிரண்டாம் வசனம் முதலாம் அதிகாரத்தின் ஏழாம் வசனத்துடன் இரண்டாம் வருகையை மேற்கோள்காட்டுவதன் மூலம் ஒப்பிணைகிறதையும் நாம் காண்கிறோம்.

இதோ, நான் சீக்கிரமாக வருகிறேன்; ஒவ்வொருவருக்கும் அவனவன் கிரியைக்கேற்ப கொடுக்கும்படியாக என் பலன் என்னிடத்தில் இருக்கிறது. நான் ஆல்பாவும் ஓமேகாவும், ஆதியும் அந்தமும், முதலாவதும் கடைசியும் ஆக இருக்கிறேன். அவருடைய கற்பனைகளைக் கைக்கொள்கிறவர்கள் பாக்கியவான்கள்; அவர்கள் ஜீவவிருட்சத்தின்மேல் அதிகாரமுள்ளவர்களாய் இருந்து, வாசல்களின் வழியாக நகரத்துக்குள் பிரவேசிப்பார்கள். புறம்பே நாய்களும், சூனியக்காரரும், விபசாரக்காரரும், கொலைபாதகரும், விக்ரிகாராதனையாளரும், பொய்யை விரும்பியும் செய்கின்ற யாவரும் இருக்கிறார்கள். நான் இயேசு, சபைகளுக்குள் உங்களுக்காக இவைகளைச் சாட்சியமாக அறிவிக்க என் தூதனை அனுப்பினேன். நான் தாவீதின் வேரும் சந்ததியும், பிரகாசமுள்ள விடிவெள்ளியும் ஆக இருக்கிறேன். ஆவியும் மணவாட்டியும், வா என்று சொல்லுகிறார்கள். கேட்கிறவனும், வா என்று சொல்லக்கூடவன். தூதமுள்ளவன் வரக்கூடவன். விருப்பமுள்ளவன் ஜீவத்தண்ணீரை இலவசமாய் எடுத்துக்கொள்ளக்கூடவன். வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 22:12-17.

இரண்டாம் வரு கையைக்கு றி ப்பி ட்டபி ன்பு , வெளிப்படு த்தி னவி சேஷ
மு தல்அதி காரத்தி ல் உள்ளது போல, இயேசு தம்மை அல்பாவு ம் ஓமேகாவு
என்று அடையாளப்படு த்து கி றார். பி ன்னர், ஆவி யானவர் சபைகளு க்கு
சொல்லு கி றதை கேட்பவர்களு க்கு ம் கேட்காதவர்களு க்கு ம் உள்ள
வேறு பாட்டை அவர் சேர்த்து க் கூ று கி றார். மு தல்அதி காரத்தி ன் 1 மு
வரையி லான வசனங்களில் வி ளக்கப்பட்டு ள்ள தொடர்பு ஏற்படு த்து ம்
செயல்மு றையைக்கு றி ப்பி ட்டு , அவர் காபி ரியேலை அந்தச் செய்தி யு ட
யோவானிடத்தி ல் அனு ப்பி னார் என்று அடையாளப்படு த்து கி றார்.

பின்னர், பண்டைய இஸ்ரவேலின் முடிவில் அவர் வேதபாரகருக்கும்
பரிசேயருக்கும் கூறிய இறுதி அறிக்கைக்குத் திரும்புகிறார். "கடைசி
நாட்களில்" இருப்போருக்காக வெளிப்படுத்தலில் அவர் அளிக்கும் பதிலின்
மூலம், தங்களது "கடைசி நாட்களில்" யூதர்கள் புரிந்துகொள்ள
முடியாததை விளக்கி, சொற்பொருளான இஸ்ரவேலும் ஆவிக்குரிய
இஸ்ரவேலும் ஆகிய இரண்டின் முடிவுகளையும் அவர் ஒன்றிணைக்கிறார்.
அவர் தாம் தாவீதின் வேர் (ஆரம்பம்) என்றும் சந்ததி (முடிவு) என்றும்
கூறுகிறார். தாவீதும் அவனுடைய ஆண்டவரும் பற்றிய பொருளே
வாதாடிக்கொண்டிருந்த யூதர்களுக்குக் இயேசு கூறிய கடைசி
அறிக்கையாக இருந்தது; மேலும், பிலடெல்பியா சபைக்கான
செய்தியின்படி, தாங்கள் யூதர்கள் என்று கூறிக்கொள்கிறார்கள், ஆனாலும்
அப்படியல்லாத கடைசி நாட்களில் இருப்போருக்கான இறுதி
அறிவிப்பிற்கும் அது முன்னடையாளமாக இருக்கிறது.

இதோ, தாங்கள் யூதர்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டும்
அப்படியல்லாமல் பொய் சொல்லுகிற சாத்தானின் சபையாரிலிருந்து
சிலரை நான் உண்டாக்குவேன்; இதோ, அவர்கள் வந்து உன்
பாதங்களின் முன் பணிந்து, நான் உன்னை நேசித்தேன் என்பதை
அறிந்துகொள்ளும்படி செய்வேன். நீ என் பொறுமையின்
வார்த்தையைக் காத்திருக்கிறபடியால், பூமியின்மேல்
வாசமாயிருக்கிறவர்களைச் சோதிக்க எல்லா உலகத்தின்மேலும்
வரப்போகிற சோதனையின் வேளையிலிருந்து நானும் உன்னை
காப்பேன். வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 3:9, 10.

பரிசுத்தவான்களின் பாதங்களினிடத்தில் வணங்குகிறவர்கள்,
கர்த்தருடைய வாயிலிருந்து உமிழப்பட்ட லவோதிக் கேய
ஆத்வென்டிஸ்தர்கள் ஆவர்.

"பரிசு த்தவான்களின் காலடி யி ல் வணங்கு கி றவர்கள் (வெளிப்படு த்தி ன
வி சேஷம் 3:9) இறு தி யி ல் இரட்சி க்கப்படு வார்கள் என்று நீங்கள்
நினைக்கி றீ ர்கள். இங்கே நான் உங்களோடு வேறு பட வேண்டு ம்;
ஏனெனில் தேவன் எனக்கு க் காண்பி த்ததாவது , இந்த வர்க்கத்தார்
ஒரு காலத்தி ல் வி சுவாசம் அறி வி த்த அட்வென்டி ஸ்தர்கள்; அவர்கள்
வழு வி ப்போயி ரு ந்து , 'தேவனு டைய கு மாரனைத் தங்களு க்கு மறு
சி லு வையி ல் அறைந்து , அவரை வெளிப்படையாக

அவமானப்படு த்தி னார்கள்.'மேலு ம்,இன்னு ம் வரவி ரு க்கு ம் 'சோதனையி ன் வேளையி ல்,' ஒவ்வொரு வரின் உண்மையான கு ணநிலையை வெளிப்படு த்து வதற்காக, அவர்கள் தாங்கள் என்றென்றைக்கு ம் அழி ந்து போயி ரு க்கி றார்கள் என்பதை அறி ந்து கொள்வார்கள்; அப்பொழு து ஆவி யி ன் வேதனையால் மூ ழ்கி அவர்கள் பரிசு த்தவான்களின் காலடி யி ல் வி ழு ந்து வணங்கு வார்கள்." சி று மந்தைக்கான வார்த்தை, 12.

வேதாகமத்தின்படியும் தீர்க்கதரிசன ஆவியின் சாட்சியத்தின்படியும், பரிசுத்தர்களின் பாதங்களில் வணங்குகிறவர்கள் சாத்தானின் சபைக்காரர்கள் ஆவர். அவர்கள் தாங்கள் யூதர் எனக் கூறுகிறார்கள்; ஆனாலும் அவர்கள் அப்படியல்ல. நீதிமானான அட்வென்டிஸ்டுகள் பிலதெல்பியா சபையில் உரையாடப்படுகிறார்கள். ஒரு இலட்சத்து நாற்பத்திநாலாயிரம்பேர் பிலதெல்பியர் ஆவர்; தாங்கள் யூதர் என்று சொல்லிக்கொண்டு அப்படியல்லாதவர்கள் லவோதிக்வேயர் ஆவர். "கடைசி நாட்களில்" விசுவாசமுள்ள மக்களில் இரண்டு வகுப்புகள் உள்ளன: ஒரு இலட்சத்து நாற்பத்திநாலாயிரம்பேரும், சாட்சிமரணம் அடைகிறவர்களும். ஏழு சபைகளில் கண்டனம் எதுவும் இல்லாதவை இரண்டு மட்டுமே. ஒன்று பிலதெல்பியா; அது ஒருபோதும் மரிக்காதவர்களைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது. மற்றொன்று ஸ்மிர்னா; அது விசுவாசமுள்ள சாட்சிமரித்தவர்களைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது. சாட்சிமரித்தவர்களும் மரிக்காதவர்களும், அதாவது ஸ்மிர்னாவும் பிலதெல்பியாவும், தங்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட செய்தியோடு எந்தக் கண்டனமும் இணைக்கப்படாத ஏழு சபைகளில் உள்ள ஒரே சபைகள் ஆகும். இருப்பினும், இவ்விரு சபைகளும் தாங்கள் யூதர் என்று கூறிக்கொண்டு அப்படியல்லாதவர்களோடு போராட வேண்டியிருந்தது. இது இவ்வாறே இருக்கிறது; ஏனெனில் "கடைசி நாட்களில்" அவர்கள் அனைவரும் ஒரே சூழ்நிலைகளைக் கையாண்ட ஒரே சபையின் உறுப்பினர்கள் ஆவர்: ஒரு வகுப்பு தங்கள் இரத்தத்தினால் சாட்சியமளிக்க நியமிக்கப்பட்டது; அது ரூபாந்தரமலையில் மோசேயினால் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்பட்டது; மற்ற வகுப்பு ஒருபோதும் மரிக்காத எலியாவினால் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்பட்டது.

ஸ்மி ர்னாவி ல் உள்ள சபையி ன் தூ தனு க்கே எழு து வாயாக; மரித்தவராயி ரு ந்து ம் உயி ரோடி ரு க்கி றவரு ம், மு தல்வரு ம் கடைசி யு மானவர் இவ்வாறு சொல்லு கி றார்: உன் கி ரியைகளையு ம், உன் உபத்தி ரவத்தையு ம், உன் வறு மையை யு ம் நான் அறி வேன்; (ஆயி னு ம் நீ ஐசு வரியவானாய் இரு க்கி றாய்); தாங்கள் யூ தர் என்று சொல்லி க்கொண்டு ம் அப்படி யல்லாமல் சாத்தானு டைய ஜெபஆலயமாக இரு க்கி றவர்களு டைய தூ ஷணத்தையு ம் நான் அறி வேன். நீ அனு பவி க்கப்போகி றபாடு களில் ஒன்றையு ம் பயப்படாதே: இதோ, நீங்கள் சோதி க்கப்படு ம்படி க்கு பி சாசானவன் உங்களில் சி லரைச்சி றையி ல் இடு வான்; பத்து நாட்கள் உங்களு க்கு உபத்தி ரவம் உண்டாகு ம்: மரணபரியந்தம் உண்மையு ள்ளவனாயி ரு ,

அப்பொழுது நான் உனக்கு ஜீ வகி ரீடத்தைத் தரு வேன். வெளிப்படு த்தி வி சேஷம் 2:8-10.

இயேசு ஸ்மிர்னா சபையின் மிகக் கடுமையான நிலையைக் விவரிக்கும்போது, "ஆனாலும் நீ செல்வந்தன்" என்று கூறுவதன் மூலம் ஒரே ஒரு நேர்மையான குறிப்பை மட்டும் செய்கிறார்; இவ்வாறு, செல்வந்தர் அல்லாத சாத்தானின் சபைக்கூடத்தினருடன் அவர்களை முரண்படுத்திக் காட்டுகிறார். வெளிப்படுத்துதல் ஆகமத்தில் அட்வென்டிஸ்டுகளாக இருந்து, தாங்கள் செல்வந்தர் என்று நினைத்தும் உண்மையில் அப்படியல்லாதவர்கள், தாங்கள் யூதர் என்று சொல்லிக்கொண்டும் யூதர் அல்லாதவர்களே—ஏனெனில் அவர்கள் லவோதிக் கேய ஏழாம் நாள் அட்வென்டிஸ்டுகள் ஆவர்.

வெளிப்படுத்தல் ஆகமத்தின் தொடக்கத்தில் தேவத்துவம் மூன்று ஆள்களாக முன்வைக்கப்படுகிறது; மேலும் வெளிப்படுத்தல் ஆகமத்தின் இறுதியில் இயேசுவும் ஆவியும் நேரடியாகக் குறிப்பிடப்படுகிறார்கள், ஆனால் பிதா குறிப்பிடப்படுவதில்லை. அதனால் எவ்வித மாற்றமும் ஏற்படுவதில்லை; ஏனெனில் வரியின்மேல் வரி என்ற கொள்கை, முதலில் உள்ளவை இறுதியை விளக்குகின்றன என்ற உண்மையுடன் இணைந்து, வெளிப்படுத்தல் ஆகமத்தின் கடைசி வசனங்களில் பிதா அங்கீகரிக்கப்பட வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்துகிறது; ஏனெனில் முதல் வசனங்களிலேயே அவர் அங்கே இருப்பவராக ஏற்கனவே அடையாளப்படுத்தப்பட்டுள்ளார். இது யோவான் சுவிசேஷம் முதல் அதிகாரத்திலிருந்து வேறுபட்டதல்ல; அங்கே யோவான் ஆவியை நேரடியாக அடையாளப்படுத்துவதில்லை, ஆனால் ஆவி அங்கே இருப்பது புரிந்துகொள்ளப்படுகிறது; ஏனெனில் "ஆரம்பத்தில்" என்ற சொல்லாட்சி முதன்முதலில் எழுதப்பட்ட அன்றே ஆவி அங்கே இருந்தார். யோவானின் சுவிசேஷச் சாட்சி முதல் அதிகாரத்தில் "ஆரம்பத்தில்" என்ற அதே சொல்லொடருடனே தொடங்குகிறது.

"ஆரம்பம்" என்பது ஒரு தீர்க்கதரிசனச் சின்னமாகும்; ஆகையால் அது வரிக்கு மேல் வரி உட்பட தீர்க்கதரிசன விதிகளின்படி மதிப்பாய்வு செய்யப்பட வேண்டும். மோசேயின் ஆரம்பம், யோவான் சுவிசேஷத்தின் ஆரம்பமே ஆகும்; அது வெளிப்படுத்தின விசேஷப் புத்தகத்தின் ஆரம்பமும் ஆகும்; மேலும் அது வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தின் முடிவும் ஆகும். அந்த நான்கு கோடுகளில், இரு முறை விண்ணகத் திரித்துவத்தின் மூவரும் அடையாளம் காணப்படுகின்றனர்; மேலும் ஒரு கோட்டில் (யோவானின் சுவிசேஷத்தில்) ஆவியானவர் காணப்படாமல் இருக்கலாம்; நான்காவது கோட்டில் பிதா காணப்படுவதில்லை; ஆனால் அவை ஒன்றிணைக்கப்படும்போது, நான்கு கோடுகளிலும் தெய்வீக திருத்தன்மையின் மூன்று நபர்களும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படுகின்றனர்.

பி தாவை வெளிப்படு த்து வதற்காககி றி ஸ்து வந்தார்; கு மாரனை வெளிப்படு த்து வதற்காக பரிசு த்த ஆவி வந்தார். மூ வரு ம் நித்தி யமான தி யாகங்களைச் செய்தார்கள். பி தா உலகத்தி ன்மேல் இவ்வளவு அன்பு கூ ர்ந்ததால் இயேசு வை அரு ளினான்; இயேசு உலகத்தி ன்மேல் இவ்வளவு அன்பு கூ ர்ந்ததால், தாம் சி ரு ஷ்டி த்தவர்களின் மாம்சத்தை நித்தி யமெங்கு ம் தம்மேல் ஏற்று க்கொள்ள ஒப்பு க்கொண்டார். சி ரு ஷ்டி கர்த்தாதம் சி ரு ஷ்டி யி ன் ஒரு பகு தி யாக ஆகத் தேர்ந்தெடு அந்தச் செயலி ல் எத்தகைய அர்ப்பணிப்பு வெளிப்படு கி றது ? தேவத்து வத்தி ன் மூ ன்றாம் நபரு ம் தம்மையே அரு ளினார்; ஏனெனில் "மனு ஷ்கு லம்" எனப்படு ம் சி ரு ஷ்டி க்கப்பட்ட வர்க்கத்தி ன் உள்நிலையி நித்தி யமெங்கு ம் வாசம்பண்ணு ம் நிலையை அவர் ஏற்று க்கொண்டி ரு க்கி றார்.

இத்தகைய காரணத்தினாலேயே பரிசுத்த ஆவியானவர் தேவனுடைய ஜனங்களின் அடையாளங்களோடு மீண்டும் மீண்டும் தொடர்புபடுத்தப்படுகிறார் எனலாம். மனிதச் சிருஷ்டியோடு கூட வாசம்பண்ண வேண்டிய தேவத்துவத்தின் நபர் அவரே ஆவார். ஆகையால், வேதாகமத்தில் பரிசுத்த ஆவியானவருக்குரிய அடையாளங்கள், பரிசுத்த ஆவியானவரையோ மனிதகுலத்தையோ குறிக்கும் ஒரே அடையாளத்தின் மூலம் அடிக்கடி வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன. ஆரம்பத்தில் ஆவியானவர் தண்ணீர்களின் மேல் அசைந்தாடினார்.

அவர் என்னிடத்தில் கூறினார்: நீ கண்ட அந்த நீர்நிலைகள், அங்கே அந்த வேசி உட்கார்ந்திருக்கிறாள் அல்லவா, அவை ஜனங்களும் திரளான கூட்டங்களும் ஜாதிகளும் மொழிகளுமாயிருக்கின்றன. வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 17:15.

மோசேயி னால் எழு ப்பப்பட்ட பரிசு த்தஸ்தலத்தி ல், தொழி லாளர்கள் பி ன்பற்று ம்படி கு றி ப்பாக வி ரிவாக மாதிரி அளிக்கப்படாத ஒரே சாதனம் ஏழு கி ளைகளையு டைய வி ளக்கு த்தண்டே ஆகு ம். அந்த வி ளக்கு த்தண்டை மனிதத்து வமு ம் தெய்வீ கத்து வமு ம் ஒரு ங்கி ணைவதை பி ரதி நிதி த்து வப்படு த்து கி றது . இதற்காகவே, பரிசு த்தஸ்தலத்தி லு பொரு ட்களில் மனிதர்கள் தங்களால் பங்களிக்கு ம்படி வி ட்ப்பட்ட ஒரே பொரு ள் வி ளக்கு த்தண்டாக இரு ந்தது . கி றி ஸ்து நடந்து செல்கி ற ஏ வி ளக்கு த்தண்டு கள் ஏழு சபைகளாக அடையாளப்படு த்தப்படு கி ன்றன, இரு ப்பி னு ம் அந்த வி ளக்கு த்தண்டு எண்ணெயால் எரியூ ட்டப்பட்டது ; அ எண்ணெய் பரிசு த்த ஆவி யைச் சு ட்டி க்காட்டு கி றது . மேலு ம், ஒளிக்காக அக்கி னியைத் தாங்கி ய வி ளக்கு களின்தி ரிகள் ஆசாரியர்கள் பயன்படு த்தி ய வெண்வஸ்தி ரங்களிலி ரு ந்து செய்யப்பட்டன; அவை உலகத்தி ன் ஒளியாகப் பி ரகாசி க்கு ம்கி றி ஸ்து வி ன்நீதி யைச் சு ட்டி க்காட்டு கி ன்றன. தேவனு டைய மக்கள் உலகத்தி ன் ஒளியாக இரு க்கி றார்கள்; ஆனால் அந்த ஒளி பரிசு த்த ஆவி யி ன் எண்ணெயி னாலே மட்டு மே எரியூ ட்டப்படு கி றது . வேதாகமங்களில் பரிசு த்த ஆவி

வி வரிக்கப்படு கி ற வி தத்தி ல், அவர் அடி க்கடி மக்களோடு தொடர்பு படு த்தப்படு கி றார்.

சிங்காசனத்திலிருந்து மின்னல்களும் இடிமுழக்கங்களும் சத்தங்களும் புறப்பட்டன; மேலும் சிங்காசனத்தின் முன்பாக எரிந்துகொண்டிருந்த ஏழு அக்கினி விளக்குகள் இருந்தன; அவையே தேவனுடைய ஏழு ஆவிகள். வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 4:5.

இங்கே ஏழு விளக்குகள் "தேவனுடைய ஏழு ஆவிகள்" என்று அடையாளப்படுத்தப்படுகின்றன; ஆனாலும், ஏழு விளக்குத்தண்டுகள் ஏழு சபைகளாகும் என்று நமக்குச் சொல்லப்படுகிறது.

என் வலதுகையில் நீ கண்ட ஏழு நட்சத்திரங்களின் இரகசியமும், ஏழு பொற்குத்துவிளக்குகளினதும் இதுவே. அந்த ஏழு நட்சத்திரங்கள் ஏழு சபைகளின் தூதர்கள்; நீ கண்ட ஏழு குத்துவிளக்குகள் ஏழு சபைகளே ஆகும். வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 1:20.

ஏழு விளக்குத்தூண்கள் ஏழு ஆவிகளும் ஆகும்; அவையே தேவனுடைய சபையும் ஆகும்.

நான் நோக்கினேன்; இதோ, சிங்காசனத்தின் நடுவிலும் நான்கு ஜீவன்களின் நடுவிலும் மூப்பர்களின் நடுவிலும், கொல்லப்பட்டிருந்ததுபோல ஒரு ஆட்டுக்குட்டி நின்றிருந்தது; அதற்கு ஏழு கொம்புகளும் ஏழு கண்களும் இருந்தன; அவை பூமியெங்கும் அனுப்பப்பட்டிருக்கிற தேவனுடைய ஏழு ஆவிகள் ஆகும். வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 5:6.

ஏழு கொம்புகளும் ஏழு கண்களும், பூமியெங்கும் அனுப்பப்பட்ட பரிசுத்த ஆவியேயாகும்; மேலும், ஒரு கிறிஸ்தவர் ஞானஸ்நானம் பெறும்போது, அவரும் பூமியெங்கும் அனுப்பப்படுகிறார்; ஏனெனில் அவர் பிதாவின், குமாரனின், மற்றும் பரிசுத்த ஆவியின் நாமத்தில் ஞானஸ்நானம் பெற்றார். ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டப் பெருக்கடியின் தியாகிகள்மேல், மேலும் 1844 முதல் நவீன ஆவிக்குரிய இஸ்ரவேலில் விசுவாசத்தில் மரித்த அனைவர்மேலும் உச்சரிக்கப்பட்ட அந்த ஆசீர்வாதத்தில், அவர்களின் அடக்கத்திற்கான புகழ்வார்த்தையை வழங்குவது ஆவியே; அவர், "ஆம்," "அவர்கள் தங்கள் பிரயாசைகளிலிருந்து இளைப்பாறுவார்கள்" என்று கூறும்போது அப்படிச் செய்கிறார்; ஏனெனில் அவர்கள் தங்கள் ஜீவனை ஒப்புக்கொடுத்த வரையிலும், அவர்களின் பிரயாசைகளின் முழு காலத்திலும் அவர் அவர்களுடன் இருந்தார்.

அப்பொழுது வானத்திலிருந்து எனக்கு ஒரு சத்தம் உண்டாகி: எழுது, இனிமேல் கர்த்தருக்குள் மரிக்கிற மரித்தோர் பாக்கியவான்கள் என்று சொல்லியது. ஆம், அவர்கள் தங்கள் பாடுகளிலிருந்து இளைப்பாறும்படிக்கு ஆவியானவர் சொல்லுகிறார்; அவர்களுடைய கிரியைகள் அவர்களைப் பின்தொடரும். வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 14:13.

வெளிப்படுத்தின புத்தகத்தின் முடிவையும் ஆரம்பத்தையும், வேதாகமத்தின் ஆரம்பத்தையும், யோவான் சுவிசேஷத்தின் ஆரம்பத்தையும் கருத்தில் கொள்ளும்போது, வரியின்மேல் வரி என்ற பயன்பாட்டின் அடிப்படையில், பிதா அங்கே இருப்பினும், தேவதவத்தின் மூன்று நபர்களும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்பட்டிருப்பதை நாம் காண்கிறோம். குமாரன் தம்மையே ஆல்பாவும் ஓமேகாவுமாக அடையாளப்படுத்திக்கொண்டு அங்கே இருக்கிறார்.

மனிதத்துவமும் தெய்வீகத்துவமும் இணைகிறது என்பது பரிசுத்த ஆவியும் மனிதகுலமும் இணைகிறது என்பதைக் நாம் உணர்ந்தால், பரிசுத்த ஆவியின் அடையாளங்களும் மனிதகுலத்தின் அடையாளங்களும் ஏன் ஒன்றோடொன்று இணைக்கப்பட்டுள்ளன என்பதை அப்போது நாம் புரிந்துகொள்ள முடியும். இந்தக் கண்ணோட்டத்தை மனதில் வைத்து, நாம் இவ்வளவு அடிக்கடி எடுத்துரைத்து வந்த அந்த இரண்டு "ஆரம்பங்களில்" என்பதற்குத் திரும்புகிறோம்.

ஆரம்பத்தில் தேவன் வானத்தையும் பூமியையும் படைத்தார். பூமி உருவமற்றதாயும் வெறுமையாயும் இருந்தது; ஆழத்தின் முகத்தின்மேல் இருள் இருந்தது. தேவனுடைய ஆவி நீரின் முகத்தின்மேல் அசைந்தாடிக்கொண்டிருந்தார். அப்பொழுது தேவன்: வெளிச்சம் உண்டாகக்கடவது என்றார்; வெளிச்சம் உண்டாயிற்று. அந்த வெளிச்சம் நல்லது என்று தேவன் கண்டார்; தேவன் வெளிச்சத்தையும் இருளையும் பிரித்தார். ஆதியாகமம் 1:1-4.

ஆரம்பத்தில் வசனம் இருந்தது; அந்த வசனம் தேவனோடிருந்தது; அந்த வசனம் தேவனாயிருந்தது. அது ஆரம்பத்தில் தேவனோடிருந்தது. சகலவஸ்துக்களும் அவரால் உண்டாக்கப்பட்டன; உண்டாக்கப்பட்டவற்றில் ஒன்றாகிலும் அவரில்லாமல் உண்டாக்கப்படவில்லை. அவருக்குள் ஜீவன் இருந்தது; அந்த ஜீவன் மனிதரின் ஒளியாயிருந்தது. அந்த ஒளி இருளில் பிரகாசிக்கிறது; இருள் அதைப் பற்றிக்கொள்ளவில்லை. யோவான் 1:1-5.

"ஆரம்பத்தில்" என்ற இந்த இரு சாட்சிகளைப் பயன்படுத்தி: அனைத்தையும் உண்டாக்கிய தேவனாகிய வார்த்தை, "அவருக்குள் ஜீவன் இருந்தது" என்பதில்படி, தமது ஜீவனையும் கொடுத்தார்; அவருடைய ஜீவனே மனிதரின் "ஒளி"யாயிருந்தது. படைக்கப்பட்ட மனிதனின் "ஒளி" என்பது படைத்தவருடைய நீதியாகும். படைத்தவருடைய நீதியே பரிசுத்தஸ்தலத்திலுள்ள விளக்குகளில் இருக்கும் திரியாகும்.

அவள் சுத்தமும் வெண்மையும் உடைய மெல்லிய நுண்துணியை அணிந்துகொள்ளும்படி அவளுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது; ஏனெனில் அந்த மெல்லிய நுண்துணி பரிசுத்தவான்களின் நீதியாகும். வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 19:18.

தி ரிக்கு எரிபொரு ளாக வி ளங்கு ம் எண்ணெய், வி சு வாசி யி ன் வாழ்க்கையி ல் பரிசு த்த ஆவி யி ன் செயல்பாட்டைக் கு றி க்கி றது . ஆதி பூ மி இரு ளால் மூ டப்பட்டி ரு ந்தது ; ஒளியே இல்லை. பி ன்னர் இயேசு தம்மு டைய ஜீ வனையு ம், அவரு க்கு ள் இரு ந்த அந்த ஜீ வனையு ம் அளித்த அதனால் மனிதரு க்கு ஒளி உண்டாகு ம்படி ஆனது .

உலகத்தின் அஸ்திவாரமாயிருந்து அறுக்கப்பட்ட ஆட்டுக்குட்டியானவரின் ஜீவபுஸ்தகத்தில் எவர்களின் நாமங்களும் எழுதப்படவில்லையோ, பூமியின்மேல் வாசம்பண்ணுகிற அனைவரும் அவனை வணங்குவார்கள். வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 13:8.

யேசு மனிதகுலத்திற்காகத் தம்மை ஒரு பலியாகத் தேர்ந்தெடுத்தபோது, மனிதர்கள் ஒளியைப் பெறும்படி தமது ஜீவனை அருளினார். இந்த இரண்டு பகுதிகளிலும் இருப்பதுபோல, எப்பொழுதெல்லாம் ஒளி அறிமுகப்படுத்தப்படுகிறதோ, அப்பொழுது அந்த ஒளி ஒளியும் இருளும், பகலின் பிள்ளைகளும் இரவின் பிள்ளைகளும் எனக் குறிக்கப்படுகின்ற இரண்டு வகை ஆராதகர்களை உண்டாக்குகிறது.

ஆனால், சகோதரரே, அந்த நாள் உங்களைத் திருடனைப்போல் மேற்கொள்ளும்படியாக நீங்கள் இருளில் இல்லை. நீங்கள் எல்லாரும் ஒளியின் பிள்ளைகளும், பகலின் பிள்ளைகளும் ஆவீர்கள்; நாம் இரவுக்குரியவர்களும் அல்ல, இருளுக்குரியவர்களும் அல்ல. 1 தெசலோனிகேயர் 5:4, 5.

பரிசுத்த ஆவியானவர் பகலின் பிள்ளைகளோடு கொண்டிருக்கும் நெருங்கிய நித்திய உறவை நாம் உணரும்போது, தேவனுடைய பிள்ளைகளின் குறியீடுகளும் பரிசுத்த ஆவியானவரின் குறியீடுகளும் ஏன் இவ்வளவு நெருங்கிய தொடர்புடையவையாக இருக்கின்றன என்பதை நாம் புரிந்துகொள்ள முடியும். வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தின் கடைசி பகுதியில், இயேசுவை ஆல்பாவும் ஓமேகாவுமாக நாம் காண்கிறோம்; வரியின்மேல் வரி என்ற பயன்பாட்டின் மூலம் பிதாவையும் நாம் காண்கிறோம்; மேலும், பரிசுத்த ஆவியானவர் தம்மைப்பற்றிய தமது இறுதியான குறியீட்டு வெளிப்பாட்டை அளித்துக்கொண்டு இருக்கிறார்; ஏனெனில் பண்டைய பரிசுத்த மனிதர்கள் பரிசுத்த ஆவியினால் உந்தப்பட்டபடியே பேசினார்கள். ஆதியாகமத்தில் தம்மைப்பற்றிய அவருடைய முதல் அறிக்கை, அவர் நீரின்மேல் அசைந்தாடினார், அல்லது மனிதகுலத்தின் மேல் அசைந்தாடினார் என்று அவரை அடையாளப்படுத்துகிறது; தம்மைப்பற்றிய அவருடைய கடைசி குறிப்பு பின்வருமாறு உள்ளது.

ஆவியும் மணவாட்டியும், வா என்று சொல்லுகின்றன. கேட்கிறவன், வா என்று சொல்லக்கூடவன். தாகமாயிருக்கிறவன் வரக்கூடவன். விரும்புகிறவன் எவனோ அவன் ஜீவத்தண்ணீரை இலவசமாய் எடுத்துக்கொள்ளக்கூடவன். வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 22:17.

ஆரம்பத்தி லி ரு ந்து மு டி வு வரை பரிசு த்த ஆவி யானவர் மனிதகு லத் தொடர்பு டையவராக அடையாளப்படு த்தப்படு கி றார்; ஏனெனில் பகலி ன் பி ள்ளைகள் தெய்வீ கத்தையு ம் மனிதத்து வத்தையு ம் இணைத்த ஒரு ங்கி ணைப்பைக் கு றி க்கி றார்கள். எவ்வாறேனு ம் ஏசாயா சு ட்டி க்காட்டு கி றாரோ, அது போல பவு லு ம் மனிதர்கள் பாத்தி ரங்கள் எ அடையாளப்படு த்து கி றார்; பரிசு த்தஸ்தலத்தி லி ரு ந்த வி ளக்கு த்தூ ண்களிலு ம்தி ரி வைக்கப்பட்டி ரு ந்த பாத்தி ரங்கள் இரு ன் ஒளியாக வெளிப்படு கி ன்றகி றி ஸ்து வி ன் நீதி யைத் தென்படு த்தத் தேவையான எரிபொரு ளை வழங்கு ம்படி எண்ணெய் அந்தப் பாத்தி ரங்களிலே இறங்கி யது . தேவனு டைய வார்த்தையி ன் ஆரம்பத்தி லி ரு ந்து மு டி வு வரை அடையாளப்படு த்தப்பட்டபடி யு ம், தீ ர்க்கதரிசன ஆவி யி ன் எழு த்து க்களிலு ம் தெளிவாகச் சு ட்டி க்காட்டப்பட்டபடி யு ம், நாமே தேவத்து வத்தி ன் மூ ன்றாம் நபரான பரிசு த்த ஆவி யி ன் பாத்தி ரங்களாக இரு க்கி றோம்.

அட்வென்டிசத்தின் தொடக்கத்திலும் அதன் முடிவிலும் நிறைவேறிய இரண்டாம் தூதனின் செய்தியில், இரண்டு தனித்துவமான செய்திகள் உள்ளன; ஒன்று சபைக்காகவும் மற்றொன்று உலகத்திற்காகவும் ஆகும்.